

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 1 CZERWCA 2017 R.

(C/2024/2804)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2017-2018

Posiedzenia z 31 maja i 1 czerwca 2017 r.

BRUKSELA

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	4
2. Składanie dokumentów: patrz protokół	4
3. Ryzyko politycznego nadużycia mediów w Republice Czeskiej (debata)	4
4. Jednolity formularz wizowy (debata)	15
5. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (debata)	23
6. Wniosek dotyczący aktu Unii: Patrz protokół	33
7. Głosowanie	33
7.1. Wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Béli Kovácsa (A8-0203/2017 - Heidi Hautala) (głosowanie)	33
7.2. Stawki podatku od wartości dodanej stosowane do książek, gazet i czasopism (A8-0189/2017 - Tom Vandenkendelaere) (głosowanie)	33
7.3. Łączność internetowa na rzecz wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i spójności: europejskie społeczeństwo gigabitowe i 5G (A8-0184/2017 - Michał Boni) (głosowanie)	33
7.4. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (A8-0152/2017 - Joëlle Bergeron) (głosowanie) ...	33
7.5. Wprowadzenie w odniesieniu do Ukrainy tymczasowych autonomicznych środków handlowych (A8-0193/2017 - Jarosław Wałęsa) (głosowanie)	33

Spis treści	Strona
7.6. Jednolity formularz wizowy (A8-0028/2016 - Sylvia-Yvonne Kaufmann) (głosowanie)	34
7.7. Wieloletnie ramy prac dla Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018-2022 (A8-0177/2017 - Angelika Mlinar) (głosowanie)	34
7.8. Wieloletnie ramy dla Agencji Praw Podstawowych UE na lata 2018-2022 (B8-0384/2017) (głosowanie)	34
7.9. Cyfryzacja europejskiego przemysłu (A8-0183/2017 - Reinhard Bütikofer) (głosowanie)	34
7.10. Nowy konsensus europejski w sprawie rozwoju – nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość (B8-0387/2017, B8-0390/2017) (głosowanie)	34
7.11. Odporność jako priorytet strategiczny działań zewnętrznych UE (B8-0381/2017) (głosowanie)	34
7.12. Zwalczanie antysemityzmu (B8-0383/2017, B8-0388/2017) (debata)	34
7.13. Konferencja wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (B8-0382/2017) (głosowanie)	34
8. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	34
8.1. Łączność internetowa na rzecz wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i spójności: europejskie społeczeństwo gigabitowe i 5G (A8-0184/2017 - Michał Boni)	34
8.2. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (A8-0152/2017 - Joëlle Bergeron)	36
8.3. Wprowadzenie w odniesieniu do Ukrainy tymczasowych autonomicznych środków handlowych (A8-0193/2017 - Jarosław Wałęsa)	37
8.4. Jednolity formularz wizowy (A8-0028/2016 - Sylvia-Yvonne Kaufmann)	40
8.5. Wieloletnie ramy prac dla Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018-2022 (A8-0177/2017 - Angelika Mlinar)	40
8.6. Wieloletnie ramy dla Agencji Praw Podstawowych UE na lata 2018-2022 (B8-0384/2017)	41
8.7. Cyfryzacja europejskiego przemysłu (A8-0183/2017 - Reinhard Bütikofer)	41
8.8. Nowy konsensus europejski w sprawie rozwoju – nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość (B8-0387/2017, B8-0390/2017)	43
8.9. Odporność jako priorytet strategiczny działań zewnętrznych UE (B8-0381/2017)	43
8.10. Zwalczanie antysemityzmu (B8-0383/2017, B8-0388/2017)	44
8.11. Konferencja wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (B8-0382/2017)	46
9. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół	47

Spis treści	Strona
10. Przekazanie tekstów przyjętych w trakcie obecnego posiedzenia : patrz protokół	47
11. Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół	47
12. Przerwa w obradach	47

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 1 CZERWCA 2017 R.

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS

Vice-President

1. Otwarcie posiedzenia

(The sitting opened at 8.30)

2. Składanie dokumentów: patrz protokół

3. Ryzyko politycznego nadużycia mediów w Republice Czeskiej (debata)

President. – The next item is the debate on the Commission statement on the risk of political abuse of media in the Czech Republic (2017/2696(RSP)).

Cecilia Malmström, Member of the Commission. – Madam President, we are here to discuss issues related to media freedom and pluralism in the Czech Republic. I am aware that this week this was the subject of a hearing in the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE) and a number of concerns were highlighted there: the influence of politicians over media outlets, possible conflicts of interest between media ownership and political responsibilities, and transparency and media ownership. As you know, the competences of the Commission in the field of media freedom and pluralism are limited. They are related specifically to the EU Charter of Fundamental Rights. Media freedom and pluralism are indeed fundamental rights enshrined in Article 11 of that Charter. However, the Charter is addressed to Member States only when they are implementing Union law and this means that the Commission can intervene in this field only when there is EU legislation at stake. This does not appear to be the case in the situation we are discussing here today.

All Member States in the European Union have an obligation to ensure that we have independent media, a plurality of voices and the freedom to express those voices, and sadly Europe is not immune from serious problems when it comes to media freedom and pluralism. These remain at risk both online and offline. The Commission is aware of the challenges to media freedom and pluralism in various Member States and I can assure you that we are closely monitoring the situation all over Europe. One of the instruments that is particularly useful to this end is the EU-financed Media Pluralism Monitor (MPM). It aims to identify and highlight risk to media pluralism and over recent years, the European University Institute has performed the test implementation of this instrument in all Member States in an independent manner. The results are publicly available and show that No Member State in the European Union is immune from risk when it comes to media pluralism. Transparency of media ownership is one of the indicators used by the Media Pluralism Monitor to measure the risk to media pluralism, and for this particular indicator we noted that the perceived risk for the Czech Republic is slightly higher than the average.

Let me give you some numbers from the Eurobarometer survey where we are also monitoring the issue. A majority of the respondents do not believe that the national media are free from political or commercial pressure, while just over half of the respondents believe that their national media is providing trustworthy information. Only 37% of the respondents think that the body that oversees audiovisual media in their country is free and independent of pressure. As regards the Czech Republic, the figures are close to this EU average. A majority, 58%, said that the national media do not provide information free from political or commercial pressure. The results of the MPM and the Eurobarometer survey showed that media freedom and pluralism cannot be taken for granted in the EU, and we have to be vigilant here.

As I said, the Commission has only limited competences in this area, but we are definitely aware of current challenges and we are following the situation closely. Ultimately, I think the answer to the current trends and challenges in the media landscapes are more media freedom, more pluralism. These have helped us build up our democratic societies in the analogue age and are ever more necessary today in the digital society. Within the competences that we have in the Commission, we are taking a number of actions to strengthen media freedom and pluralism across the EU. For example, we have proposed to review the Audiovisual Media Service Directive presented in May last year; this requires regulatory authorities in the field of audiovisual media services to be independent, setting down requirements of independence that they have to comply with. The independence of audiovisual regulatory authorities is crucial to ensure correct and unbiased implementation of the Directive so that the Digital Single Market becomes a reality, and that is also key for ensuring media freedom and pluralism.

Furthermore, we are implementing a variety of independent projects financed by you in the European Parliament in the area of media freedom and pluralism. These projects monitor risks to media pluralism in all Member States, as well as threats to and attacks on journalists, which are unfortunately becoming more and more frequent. They also provide media professionals under threat with practical solutions. And there is no doubt: Europe needs a strong, transparent, competitive, sustainable, free and pluralistic media sector. Citizens need to have the possibility to access good quality news and a diverse range of opinions. Opinions must be free to be expressed, voices must be free to be heard. Journalists must therefore be able to work free from threats and in a safe environment, which also includes freedom from economic pressure. This is the work of all of us, and it should be a shared responsibility of the EU institutions working together, national policymakers, media companies and of course citizens. We need to work towards our common goal, which is to ensure that these fundamental rights of every EU citizen are fully valued and respected.

Luděk Niedermayer, za skupinu PPE. – Paní předsedající, svobodná a pluralitní média představují dnes jednu ze základních hodnot naší společnosti. Jsou pilířem demokracie a předpokladem férové politické soutěže, ale naplňování tohoto zjevného požadavku dnes není vůbec snadné.

Důvod pro dnešní jednání vyplynul z chování několika málo jednotlivců z mé země a selhání jiných. Nejde o chybu zákonodárců, nemohou za to naši občané. Je snadné říct, že čtvrt století mladá česká demokracie a právní stát narazily na brutální sílu, se kterou někteří vrcholní politici prosazují své politické a ekonomické zájmy. A dá se dodat, že takovéto střety prostě přinášejí škody a nedá se s tím nic dělat. Říct se to dá, ale byla by to obrovská chyba.

Snaha o manipulaci médií u nás v podobě například záměrně jednostranného informování o uprchlické krizi jednou soukromou televizí, nebo dohadování člena vlády a zároveň vlastníka velkých novin s jejich redaktorem o zveřejňování kauz proti jejich oponentům jsou pouze české variace na podobné problémy, které se s různou intenzitou projevují v různých evropských zemích. A proto je dobře, že se dnes zde o nich bavíme.

Problém dnes samozřejmě nevyřešíme. Jednoduché řešení složitého problému prakticky nikdy neexistuje. Lékem podle mého názoru nejsou v žádném případě nové předpisy nebo zvyšování pravomocí Evropské unie. Snížení rizika politického zneužívání médií může přinést hlavně kombinace fungující občanské společnosti, kvalitních zákonů, jejich jasného vymáhání a promyšlený systém ochrany a podpory nezávislosti novinářů. Velkou roli podle mého názoru hraje ochrana nezávislosti a kvality veřejnoprávních médií. A výměna nejlepší praxe mezi členskými zeměmi Evropské unie samozřejmě může zlepšit domácí prostředí.

Dámy a pánové, nakonec mi dovoluji říct, že manipulace a zneužití médií dnes v Evropě nezahrnuje pouze hrozby vycházející zevnitř, ale i hrozby vnější. Hovořím zde o propagandě a lživých informacích cíleně šířených některými ruskými médii v Evropské unii. Mluvil o tom nedávno francouzský prezident po jednání s prezidentem Putinem. Je to hrozba, které musíme čelit společně.

A na závěr poslední větu. Dovolte mi poděkovat všem novinářům, kteří, ač čelí politickým tlakům, dělají svou práci odpovědně, nezávisle a kvalitně.

Pavel Poc, za skupinu S&D. – Paní předsedající, já budu méně obecný, protože hodně lidí se mě v souvislosti s tímto projednávaným bodem ptalo, zda jsou tedy v České republice skutečně politicky zneužívána média. Na tuto závažnou otázku je, myslím, nutno odpovědět jasně a kategoricky. Ne, v České republice nedochází k žádnému systematickému zneužívání médií vládou nebo jinou státní mocí prostřednictvím zákona nebo mediálních rad. Došlo ale k tomu, že jeden konkrétní politik, a bohužel zároveň místopředseda vlády, neodolal pokušení využít své impérium k posílení vlastní moci. Dovolím si zde citovat usnesení přijaté českým parlamentem na mimořádném zasedání Poslanecké sněmovny 10. května, kde se konstatuje, cituji, že: „místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš ve svých veřej-

ných vystoupeních opakovaně lhal a zneužíval svá média ke kompromitaci politických soupeřů.“ To jsou prostá fakta.

Druhou důležitou otázkou je, zda v České republice je zachována vláda práva. Ano, je. Zmíněný ministr financí již byl na návrh předsedy vlády odvolán a byl nahrazen jiným ministrem ze stejné strany. Premiér Bohuslav Sobotka v čele vlády celou krizi zvládl zcela v rámci ústavního pořádku České republiky a díky jeho práci vláda pokračuje v činnosti až do řádných voleb v říjnu tohoto roku. Je tedy v této souvislosti velmi vhodné říci, že bylo navrženo zřízení parlamentního vyšetřovacího výboru k vyšetření nahrávek, v důsledku kterých skandál vyšel najevo, že věc řeší Policie České republiky, že se jí zabývala Bezpečnostní rada státu, a ke zvládnutí podobných případů v budoucnosti by měl přispět zákon o střetu zájmů přijatý českým parlamentem.

Třetí otázka, která zůstává, je, zda je v České republice riziko ohrožení demokratické soutěže a svobody tisku definitivně zažehnáno. A na tuto otázku bohužel musím odpovědět, že ne. Normální politik tradiční politické strany by po takové kauze zmizel z politiky jako pára nad hrncem. Jenže v České republice se dostal do vysoké politiky člověk, který ve svých rukou shromáždil obrovskou politickou, ekonomickou a současně mediální moc a neváhá tuto moc svého impéria kdykoliv použít. V kombinaci s extrémními ambicemi a zjevnou nechutí k demokratickým institucím to představuje skutečné riziko ohrožení demokratické soutěže, demokracie a v konečném důsledku i svobody. Bohužel proti zdivočelým miliardářům a mediálním magnátům nemá ani ta nejvyspělejší demokracie dostatečnou obranu, protože zpočátku bývají velmi roztomilí a vystrízlivění přichází pozdě. Jistou nadějí však do budoucna dává to, že tolik lidí nebylo v ulicích a na náměstích od sametové revoluce v roce 1989, kolik jich vyšlo letos v květnu zastavit pana Andreje Babiše.

Jan Zahradil, za skupinu ECR. – Paní předsedající, já projednávání tohoto bodu v Evropském parlamentu považuji za nadbytečné. Máme pluralitní mediální prostředí, v České republice, máme média soukromá, média veřejnoprávní. Na mediálním trhu existuje konkurence, nikdo nemá mediální monopol, neexistuje cenzura, novináře nikdo neohrožuje, máme mediální legislativu a svoboda médií v České republice tedy nijak ohrožena není.

Ano, předseda jednoho politického hnutí, bývalý ministr financí, řekněme oligarcha, vlastní určitou část médií a jako vlastník ovlivňoval obsah těchto médií vůči politickým konkurentům. To již dnes víme, to vyšlo na povrch, je to samozřejmě nepřijatelné, ale umíme si to vyřešit sami. Zákonem jsme již také zakázali přímé vlastnictví médií aktivním politikům.

A řekněme si tady několik věcí: přece existují i jiní vlastníci médií, kteří sice nejsou aktivními politiky, ale obsah „svých“ médií usměrňují také. Existují politici, kteří sice média nevlastní, ale mají velmi blízko k některým novinářům a k některým vlastníkům médií a mají tedy zajištěno privilegované zacházení v těchto médiích. A vedle poctivých a objektivních novinářů existují také novináři, kteří se chovají spíše jako političtí aktivisté, a určitě existují i novináři, kteří jsou tzv. na prodej, a proto píšou zaujatě, tendenčně a nepravdivě.

To ale není problém jen České republiky, to je problém obecný, myslím, že existuje ve všech zemích, a myslím si, že není důvod, aby za to byla grilována jenom jedna jediná země, v tomto případě moje země. Mám spíš pocit, že tady dochází k vyřizování určitých účtů mezi frakcí evropských lidovců a frakcí evropských liberálů. Liberálové kritizovali Maďarsko, to se lidovcům nelíbilo, tak jim to teď vrací na České republice. My, kdo jsme v opozici vůči panu Babišovi, se s ním brzy utkáme ve volbách. To je jediný prostředek, jak tuto věc politicky vyřešit. Ale ani Komise, ani Parlament to nevyřeší. My si myslíme, že špinavé prádlo se má prát doma, a já vás ujišťuji, že my si ho doma také vypereme.

Pavel Telička, on behalf of the ALDE Group. – Madam President, I would like to say that I am not quite sure why we are discussing the situation in the Czech media environment here today. I believe the European Parliament should be addressing systemic issues in those Member States that fail to respect fundamental democratic principles and where independent journalism faces institutional obstacles. The Czech Republic is certainly not one of them. It goes without saying that the action of Andrej Babiš, the leader of the party that I represent here in Parliament and who has been referred to, was unacceptable. I have indeed raised the issue with him, publicly denounced his actions and publicly asked him to provide a full account of what exactly happened and what his role in the matter was. I also called on him to facilitate the resolution of the situation by resigning. He is no longer a member of the government.

But the Czech Republic has functioning democratic institutions whose capability of dealing with such problems remains unrestrained. We have conflict of interest legislation in place which has prompted Andrej Babiš to place his media and other companies in a trust fund. These institutions are well placed to assess whether that is sufficient, but all of that is just one single case. It might be interesting to know that the latest press freedom index put out by the respected organisation Reporters Without Borders ranks the Czech Republic 23rd out of 180 countries in the world, well above France which ranks 39th, the UK which is 40th, or Italy which is 52nd. The Czech media and Czech journalists are free to do their job properly.

I see a much bigger reason for concern which is my country's ambiguous and rather passive European policies. I do not think this is something we should be debating here either, but I would understand that many of you would like to understand an increasing ambiguity in EU issues in the Czech Republic and other EU countries as well, their passivity and ever-stronger tendency to see the European integration process in purely financial terms. But again, this is an issue common to many countries, not just the Czech Republic. It seems that the Czech politicians, including President Miloš Zeman, have forgotten what brought us into the EU ranks in the first place. I hope that the Czech people will choose truly European leaders in the general election this fall, and especially the presidential elections next January. That will surely bring a welcome break for many, including myself.

The Czechs as well as other EU nations need real leaders to actively shape the debate on a number of issues, from Brexit and the future European integration to pressing security and other challenges on which we are often slow and weak. We need decisions on enforcement. I want a Czech debate on these issues as well as a Czech debate on Europe. Instead of discussing the failure of one Czech politician in one single issue, however important it might be, we should focus on working towards a reform of the EU. Time, rather than the EU institutions, will tell whether Europe will develop into a multi-speed bloc, or whether it will further integrate. That will naturally be decided by our own ability to come to agreements on specific problems and challenges, so let us first make clear what these problems are and let us start dealing with them. Czech journalism, as well as the need for a swift independent investigation into the recordings of the former first deputy prime minister, is not one of them.

Kateřina Konečná, *za skupinu GUE/NGL*. – Paní předsedající, v prvé řadě mi dovoluji Vás dnes požádat, abyste si uvědomili, že kritika, kterou máte dnes v plánu přednést, by neměla být namířena proti obyvatelům České republiky a ani proti naší zemi. Viníkem celé situace je primárně jedna osoba, a tou je Andrej Babiš. Ten v roce 2011 založil nové politické hnutí a o dva roky později nakupuje jedno z nejvýznamnějších vydavatelství v zemi. Jeho motivace byla jasná. Pomocí nakoupených médií ovlivňovat české veřejné mínění ve snaze zabezpečit si co největší politickou moc. Všichni víme, že to není poprvé, kdy byl nezávislý výkon čtvrté moci ve státě zkomplikován, či znemožněn politiky. Případ, který tak dnes řešíme, není bohužel příliš ojedinělý a musíme si my sami přiznat, že moc nevíme, jak těmto situacím efektivně předcházet. Chápu, že Evropský parlament má potřebu o této věci hovořit, ale považuji za nutné, abychom si uvědomili, že tři důležité osoby evropské politiky o tomto konfliktu zájmu věděly, ale dívaly se na druhou stranu. Guy Verhofstadt, který přivedl toto nové politické hnutí do frakce ALDE, komisařka Věra Jourová, která byla za Babišovo hnutí do funkce nominována, a Pavel Telička, který vedl kandidátku hnutí ANO do Evropského parlamentu. Všichni tito lidé si byli velmi dobře vědomi toho, že Andrej Babiš koupil mediální skupinu MAFRA až potom, co ohlásil vstup do politiky. Pokud se domnívali, že oba kroky spolu nesouvisí, pak projeví neuvěřitelnou úroveň politické naivity a jejich nynější rozhořčení považuji za falešné. Babiš se totiž asi i u nich držel pravidla z knihy Kmotr, které zadávalo všem jeho nejbližším pravidlo, že ptát se na jeho byznys je přísně zakázáno. Babišovu budoucnost v České republice teď mají v rukách především naši občané díky blížícím se volbám. Je to v našich rukou a já českým občanům věřím, že tento problém vyřeší, a mám dostatečnou důvěru v to, že se s ním popere i sama Česká republika bez toho, abychom o tomto problému museli nadále jednat či jakkoli ho komentovat v Evropském parlamentu.

Judith Sargentini, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – Als slechts een handjevol eigenaren alle media in een land bezit, loopt de diversiteit in de media terug en zullen journalisten voorzichtiger worden in hun kritiek op die eigenaar, zeker als zo'n eigenaar een hooggeplaatste politicus is. Wie betaalt, bepaalt. Wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Ook bij journalisten moet er immers brood op de plank. Net om dat soort automatisen te vermijden, heb je wetten, regels en afspraken.

Ik begrijp dat het Tsjechische parlement een onderzoek heeft ingesteld naar de afgetreden vice-premier Babiš en het gebruik van zijn eigen mediabedrijf om de media te beïnvloeden. Dit is echter niet de eerste keer dat we ons over de media buigen. Nu gaat het om een specifiek Tsjechisch debat waarbij politici elkaar vliegen aan het afvangen zijn. Ik heb dit debat al eens eerder gevoerd, bijvoorbeeld in 2009 over Italië. Waar we naar op zoek moeten, is Europese wetgeving die garandeert dat we diverse media hebben en dat media niet in handen zijn van een of twee eigenaren. Voorstellen daartoe zijn er geweest, maar de EPP, bijvoorbeeld, was daar nooit een voorstander van.

Volgens mij moet dit Parlement deze kwestie opnieuw voorleggen aan de Europese Commissie. Waar blijft nou die richtlijn voor plurale media zodat we volgende keer dit debat niet weer over een ander land hoeven te voeren zonder een stap verder te komen? Plurale media zijn de basis van onze democratie. Als we dat aan gort zien gaan, dan moeten we een systematische oplossing bieden en niet hier elkaar vliegen zien afvangen in de aanloop naar verkiezingen.

Rolandas Paksas, EFDD fracties vardu. – Šis kalbėjimas Europos Parlamente apie žiniasklaidos naudojama politiniais tikslais Čekijoje ir remiantis tik vienu pavyzdžiu, kuris man labiau panašus į provokaciją, nei į susitarimą, yra akivaizdus išpajūnėjimas į suverenios valstybės politinius procesus ir kovą tarp vietinių partijų. Sugretinkime tik keletą faktų. Buvęs Čekijos finansų ministras Babičas kaltinamas įtaka žiniasklaidai ir siekia jos rankomis susidoroti su politiniais oponentais. Šiandien jis yra populiarumą sparčiai įgijiančios Čekijos centristinės pakraipos partijos lyderis ir populiariausias politikas Čekijoje. Buvęs Čekijos ministras pirmininkas Sobotka vadovauja socialdemokratams, kurių populiarumas smunka. Akivaizdu, kad Jungtinės Europos globalistų pajėgos taikstytis su tokia situacija negali. Ir šiandien mes dalyvaujame spektaklyje, kuriame pagrindinius vaidmenis atlieka Europos Komisija, kai kurie europarlamentarai. Likusiais siekiama pasinaudoti kaip dekoracijomis, sukursiančiomis tikrovės išpūdį. Tai ne diskusija, tai naujas seniai vykstančio spektaklio veiksmas. Spektaklio, kurio režisierių galvose yra vienas tikslas, kaip į vietą pastatyti visuomenės pasitikėjimą įgaunančius politikus ir politines partijas. Gal netgi dar daugiau – atskiras, savarankiškai galvoti ir veikti drįstančias suverenias valstybes. Vengrija, Lenkija, dabar Čekija – kuri bus kita?

Jeigu iš tiesų norime kalbėti apie politiką ir politikos įtaką žiniasklaidai, tada gal reiktų prisiminti atvejus Švedijoje ir Vokietijoje, kai siekta nuslėpti kriminalinius migrantų išpuolius prieš tų valstybių piliečius ir kurių laiką tai pavyko padaryti. Ir ko gero ne be politikų įtakos žiniasklaidai? Kurgi Europos Komisijos iniciatyva pradėti diskusijas dėl žiniasklaidos laisvės ir dėl politikų įtakos Švedijos ar Vokietijos žiniasklaidai? Tad vardan ko šis veidmainiavimas ir veidmainiškas?

Mes puikiai žinome, kad daug žiniasklaidos priemonių daugelyje pasaulio valstybių jau seniai yra priklausomos ir nuo politikų, ir nuo verslo įgeidžių. Žiniasklaida vis labiau tampa politikos aptarnaujanti priemonė ir netgi tam tikrų politinių procesų katalizatoriumi. Tad gal vietoje spektaklio apie žiniasklaidos naudojimo politiniais tikslais riziką Čekijoje išties pradėkime rimtą diskusiją apie žiniasklaidos tarnystę politikai bei apie politikų įtakos visuomenės informavimo priemonėms keliamas problemas.

Ingeborg Gräßle (PPE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herr Kollege Paksas, es stimmt eben nicht, dass das, was wir heute besprechen, so in allen Mitgliedstaaten gemacht wird.

Wir haben es mit einer einzigartigen Konstruktion zu tun, die es so in keinem anderen EU-Land gibt – Gott sei dank nicht. Ich hoffe, dass sich alle auch dagegen wehren, dass so eine Konstruktion noch mal auftritt.

Wir beschäftigen uns heute mit den Medien, aber das ist ja nur die Spitze, die sichtbare Spitze des Eisbergs. Ich mache mir Sorgen um die Tschechische Republik, ein wunderbares Land mit großartigen Menschen, die ich bewundere und die ich achte. Um sie geht es heute nicht. Es geht nicht um Tschechien. Es geht um dieses einzigartige System.

Seit 2014 befasst sich der Haushaltskontrollausschuss zwangsweise mit dem Interessenkonflikt des bisherigen tschechischen Finanzministers. Als großer Empfänger von EU-Geldern soll er gleichzeitig gegenüber der EU die ordentliche Verwendung dieser Gelder attestieren. Diesen Interessenkonflikt konnte die EU nicht aushalten – auch Tschechien nicht. Wie sich gezeigt hat: der Finanzminister auch nicht, er ist jetzt ehemaliger Finanzminister. Es ist verwerflich, dass er so lange nicht oder nur halbherzig reagiert hat – wie übrigens auch die EU-Kommission, Frau Kommissarin Malmström, die ja immer noch zuschaut, weil vielleicht auch die zuständige Kommissarin ebenfalls einen Interessenkonflikt hat. Ich hätte dazu auch gerne von Ihnen etwas gehört.

Nach meiner Rechnung hat das Unternehmenskonglomerat um Herrn Babiš seit 2009 mindestens fünf Milliarden tschechische Kronen, das sind 200 Mio. EUR, aus den EU-Kassen erhalten – eine feine Sache, wenn dank EU-Geldern ein bereits mächtiger und einflussreicher Industrieller noch größer und noch mächtiger wird.

Wir wissen, dass es Einflussnahmen gab, damit kleine und mittlere Betriebe leer ausgehen und doch wieder die großen – seine – diese Gelder bekommen. Wie wäre es, wenn das OLAF und die tschechischen Behörden die Ermittlungsergebnisse etwa zum Storchennest endlich offenlegen? Die Europäische Kommission muss handeln. Der Interessenkonflikt, die Vergangenheit und seine möglichen Folgen müssen aufgearbeitet werden, unabhängig davon, ob er Finanzminister war oder ist.

Ana Gomes (S&D). – Senhora Presidente, a liberdade da imprensa e da informação aliada à liberdade de expressão são valores inalienáveis das democracias e, por isso, pedra angular dos tratados europeus. Permitem aos cidadãos exercer o direito a ser informados, a escrutinar e a julgar as ações daqueles que exercem o poder e a influência. O próprio Tribunal Europeu dos Direitos Humanos determinou a obrigação positiva dos Estados em garantir o pluralismo dos meios de comunicação social.

A concentração de controlo dos *media* na República Checa é, por isso, matéria que diz respeito às instituições europeias e não apenas, como defende o oligarca Andrej Babis, assunto interno da República Checa. É preocupante que Babis, enquanto detentor de meios de comunicação social, líder de um partido político e dono de um dos principais aglomerados empresariais do país, tente influenciar o conteúdo jornalístico das publicações que controla. Mesmo que não interviesse, o seu poder poderia induzir autocensura por parte dos jornalistas.

A concentração dos *media* e a compra por opacos poderes económicos são um fenómeno que se tem verificado em vários Estados-Membros, incluindo no meu, Portugal. Em 2013, este Parlamento adotou uma resolução sobre o enquadramento geral da liberdade dos meios de comunicação social na União Europeia, pedindo padrões robustos de controlo e transparência dos detentores de meios de comunicação social. Pedimos à Comissão medidas de apoio à independência dos meios de comunicação social e das agências reguladoras, incluindo enquadramento legislativo mínimo para todos os Estados-Membros, mas pouco ou nada tem sido feito e, por isso, este debate tem toda a pertinência.

Os *media* não podem ser um negócio como outros. A sua integridade e utilidade pública estão diretamente relacionadas com a diversidade e a pluralidade informativas, que carecem de proteção especial, sobretudo em tempos em que estratégias de guerra híbrida e de interferência eleitoral assentam na difusão de notícias falsas ou tendenciosas. Cabe-nos garantir essa proteção especial pela União Europeia e pelas nossas democracias.

Evžen Tošenovský (ECR). – Vážená paní předsedající, to, že dnes zde v Evropském parlamentu projednáváme tento zvláštní bod, považuji za obrovský omyl těch, kteří to prosadili do programu pléna. Především, že jsem z opoziční strany a měl bych se tedy spíše radovat nad problémy soupeře.

Jsem však hluboce přesvědčen, že tento problém si musí vyřešit Česká republika sama – a to hlavně voliči v naší zemi. Ke zneužití a ovlivňování médií v Česku ze strany pana exministra Babiše, který je zároveň předsedou politické strany a do nedávna ještě byl ministrem financí, pravděpodobně docházelo a dochází. Což je odporným a nepřijatelným faktem. Samozřejmě je obrovský problém, když druhý nejbohatší člověk v Česku, tedy český oligarcha, používá své prostředky v politické soutěži, a to v prvé řadě na mediální scéně. Evropský parlament je politické těleso, které si nemá hrát na moudrého, vrcholného evropského kádrováka. Pana exministra Babiše má tchat na domácí scéně politická opozice a skutečně nezávislí novináři. Odezvou musí být účtování voličů v nejbližších volbách. Přece nemůžeme z pozice Evropského parlamentu rozvážet na dvoukoláku po Evropě tu pravou demokracii.

Jsem hluboce přesvědčen, že Česká republika je dostatečně vyspělá demokratická země, která se s tímto nebezpečným excesem vyrovná sama. Možná to bude trvat trochu déle. Ale o to důležitější bude zkušenost voličů do budoucna tak, jak to zažívají dnes.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – Paní předsedající, devadesátá léta jsou spojena v zemích střední a východní Evropy s obrovským majetkovým převratem. Výsledkem výprodeje sdělovacích prostředků bylo dominantní postavení německých a švýcarských skupin na trhu médií prakticky ve všech těchto státech. Tato v západních zemích EU a ve Spojených státech naprosto nepředstavitelná situace se začíná měnit k horšímu. V České republice postupně nakupují sdělovací prostředky multimilionáři, a protože neexistuje v této oblasti žádná regulace vlastnictví, mimochodem běžná v US a ve Velké Británii, riziko přímého ovlivnění veřejného mínění novými majiteli je naprosto reálné. Tento stav se výrazně neliší od jiných států v naší oblasti, ale demokratické tradice v České republice způsobují, že její obyvatelé oprávněně kritizují. Z pohledu Evropské unie se nejedná ovšem o nic neobvyklého a je s podivem, že podobná diskuze o svobodě sdělovacích prostředků v dalších státech nejen v oblasti střední a východní Evropy se již dávno neuskutečnila. Zřejmě se jedná o

dvoji standardy a to je hodno výrazné kritiky.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, již ve výboru LIBE se tato debata změnila v debatu o svobodě médií a přesně vystihla situaci: svoboda médií je sice zaručena zákony, ale přesto je neustále v ohrožení. Tato mapa Reportérů bez hranic ukazuje situaci v České republice ve srovnání s ostatními evropskými zeměmi. Ale nám, politikům, musí jít především o právo občanů na pravdivé a nezávislé informace. Pokud je ohrožena svoboda médií, je ohrožena demokracie. To platí všude na světě a také v České republice.

Fakta ukazují, že v České republice je zvýšené riziko v koncentraci a netransparentnosti vlastnictví médií. To je systémový problém, ale politickým problémem se to stalo ve chvíli, kdy jeden bohatý podnikatel, dnes oligarcha, vstoupil do politiky, koupil vlivná média a ovlivňuje je ve svůj prospěch. To je také ten důvod, proč rozumím kolegům, že jsou znepokojeni a chtějí nás na toto riziko upozornit. To je také ten důvod, proč dnes zde o tom hovoříme. Změnit to skutečně mohou jen občané v České republice v říjnových volbách, pokud nebudou volit podnikatele, který prostřednictvím svých vlastních médií manipuluje s názorem voličů a ovlivňuje svá vlastní média. Chci zde v této chvíli zdůraznit význam veřejnoprávních médií, potřebu této situaci čelit právě jejich nezávislostí a svobodou. Je to třeba hájit v kontextu národním, českém, ale také evropském.

Poselstvím této debaty tedy pro mne je, že je potřeba hájit pluralitu, nezávislost a zejména silné postavení veřejnoprávních médií, které potřebují naši podporu.

(Řečnice souhlasila s tím, že odpoví na otázku položenou zvednutím modré karty (čl. 162 odst. 8 jednacího řádu).)

Jaromír Štětina (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Vážená paní kolegyně, je prokazatelné, že novináři pracující v médiích oligarchy Babiše se začínají bát a podléhají autocenzuře. Co je podle Vás, vážená paní kolegyně, nebezpečnější, autocenzura či přímá cenzura?

Michaela Šojdrová (PPE), odpověď na otázku položenou zvednutím modré karty. – Pane kolego, oboje je stejně nebezpečné, ale rozdíl je v tom, že zatímco cenzura je v České republice zákonem zakázána, tak autocenzura zakázána není. A myslím si, že zde je oprávněná obava o to, že vlastníci médií se chovají ke svým redaktorům v redakcích skutečně jako zaměstnavatel a ta autocenzura bohužel funguje, podobně jako tomu bylo za komunismu, který si ještě pamatujeme.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – Paní předsedající, kolegyně a kolegovia, téma o ktorej diskutujeme dnes ráno v pléne, je téma citlivá, pretože sa týka slobody médií. A bezpochyby každý jeden z nás, ktorý dnes v diskusii vystúpime, sme zástancom slobody médií a sme zástancom toho, aby ľudia, ktorí sú zamestnaní v médiách, a médiá všeobecne mali možnosť písať, hovoriť, publikovať slobodné názory. Nie vždy je to tak a nie vždy je to preto, že médiá vlastni nejaký konkrétny politik. Ak by sme chceli hovoriť obsérne o téme vlastníctva médií a vlastníckych štruktúr, potom musíme povedať, že nie je veľký rozdiel medzi tým, či médiá vlastní konkrétny politik, alebo či sú médiá vlastnené ekonomickými skupinami, ktoré majú takisto svoje ekonomické záujmy a prostredníctvom médií, nepriamo alebo častokrát aj priamo, tlačia na politické štruktúry, aby prijímali rozhodnutia, a neštítia sa ísť ani tak ďaleko, aby, povedzme, diskreditovali konkrétnych politikov, ktorí nemajú záujem robiť také rozhodnutia, ako si ekonomickí vlastníci týchto médií predstavujú. Situácia, ktorá vznikla v Českej republike, je komplikovaná a je samozrejme na českých voličoch, ako sa rozhodnú, či si želajú v budúcnosti a či sa v ďalších voľbách rozhodnú, že v ich vláde, v ich parlamente budú zasadať ľudia, ktorí vlastní media a ktorí si nejakým spôsobom uzurpujú rozhodovať o názoroch, ktoré tieto médiá publikujú. Ale takáto debata potrebuje oveľa širší priestor a takáto debata, pani komisárka, musí komplexne riešiť situáciu vlastníckych vzťahov v médiách a ovplyvňovanie situácie v jednotlivých krajinách práve prostredníctvom médií.

(Rečníčka souhlasila, že odpoví na otázku položenou zdvihnutím modré karty (článek 162 ods. 8 rokovacieho poriadku).)

Tomáš Zdechovský (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Vy jste hovořila o tom, že je ten problém širší. Dá se tedy říci, že ten problém není pouze v České republice, že například třeba brexit a jeho prezentaci ovlivnily některé ekonomické skupiny, dá se říci, že tento problém není ani na Slovensku dostatečně vyřešen, že tam docházelo třeba k ovlivňování tamní veřejnoprávní scény, a dá se říci v kontextu celé Evropské unie, že je potřeba ho nějakým způsobem řešit?

Monika Flašíková Beňová (S&D), *odpoveď na otázku položenú zdvihnutím modrej karty*. – Pán kolega, vy ste veľmi skúsený politik a veľmi dobre viete, ako to práve v našich krajinách chodí. Áno, sú to práve ekonomické skupiny, ktoré skupujú kľúčové médiá a prostredníctvom kľúčových médií sa snažia ovplyvňovať dianie v krajinách až po významné politické rozhodnutia. Na druhej strane musím povedať, že som v tomto parlamente už štrnásť rok a pamätám si veľkú debatu na tému Berlusconiho a situácie v mediálnej oblasti v Taliansku, a preto som apelovala na pani komisárku, aby sme prijali nejaké európske normy, ktoré budú presne definovať, aké možnosti v budúcnosti bude vytvárať priestor pre vlastnenie mediálnych štruktúr.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Pani Przewodnicząca! Wydaje mi się, że w przypadku Andreja Babiša mamy ciągle do czynienia z przypadkiem jawnego konfliktu interesów między funkcją polityczną a biznesową. Jednak można mieć poważne wątpliwości, czy to powinno być przedmiotem debaty w Parlamencie Europejskim.

Muszę powiedzieć, że zadziwia mnie wybiórczość uwagi kolegów i tematów debat. Czy kiedy szef służb specjalnych Francji, bliski współpracownik prezydenta Francji zlecał szpiegowanie francuskiego dziennikarza Gérarda Davet, Parlament Europejski się zajął? Czy kiedykolwiek zajmowaliśmy się kontrolą polityczną telewizji CDF w Niemczech? Czy kiedy niedawno ujawniono, że szef jednego z wielkich międzynarodowych koncernów szwajcarsko-niemieckich instruował polskich dziennikarzy, jak mają pisać o sytuacji politycznej w Polsce, pani komisarz się tym zajmowała, czy koledzy się tym zainteresowali? Zostawmy więc może Czechom ich sprawy, a zajmijmy się ogólną debatą na temat wolności mediów w Unii Europejskiej.

Carlos Coelho (PPE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, Caros Colegas, a liberdade de imprensa é um pilar do Estado de Direito. É um direito fundamental. Consagramo-lo na Carta dos Direitos Fundamentais da União Europeia e fizemo-lo porque uma verdadeira democracia necessita de cidadãos informados que possam escrutinar os seus representantes. Ora, sem liberdade de imprensa, isso não é possível.

Infelizmente, nos últimos tempos, temo-nos deparado com frequentes e impensáveis atropelos a este direito fundamental. As chamadas *fake news* ganharam uma dimensão preocupante e contaminam, hoje, grande parte do espaço público, com consequências de longuíssimo alcance e motivações muitas vezes de natureza geoestratégica. As *fake news* são, hoje, um vírus que contamina a liberdade de imprensa.

A liberdade de imprensa é também, muitas vezes, coartada pela ação deliberada dos governos. Vejam-se as medidas que têm vindo a ser aprovadas pelos governos de Erdogan na Turquia, de Maduro na Venezuela ou de Putin na Rússia, e de todos os países que perseguem jornalistas e encerram jornais, rádios, televisões e espaços de debate público *online*. Muitos jornalistas pagam o preço da liberdade e alguns até com a própria vida.

A concentração de meios de comunicação social numa única pessoa, sobretudo de um agente político com ambições de governo, é também motivo de preocupação, precisamente o que se está a passar na República Checa. Parece-me evidente que instrumentalizar meios de comunicação para ganhos políticos coloca em risco a liberdade de imprensa.

Sra. Presidente, caros colegas, sejamos claros. O essencial aqui hoje é reafirmar que a liberdade de imprensa está inscrita no nosso ADN político, que é pedra angular das nossas democracias e direito fundamental dos cidadãos europeus. E, sobretudo, quando está a ser ameaçada, é nosso dever defendê-la e não há Babiš na República Checa, Erdogan, Maduro, Putin ou *fake news* que nos devam desviar deste desígnio.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Wysłuchaliśmy długo trwającej debaty między kolegami z Czech, ze wszystkich grup politycznych, i odniosłem wrażenie, że z wyjątkiem może PPE każda partia polityczna z trzech tu reprezentowanych stwierdza: jesteśmy w stanie poradzić sobie z tym wewnątrz, w domu, w Czechach. I to jest moim zdaniem dobra wiadomość, bo oznacza zarówno uświadomienie sobie wagi problemu, jak i deklarację zdolności do jego rozwiązania.

Pani Komisarz wspomniała, że Komisja chce pójść w stronę większej wolności, większego pluralizmu i rekomendować ten kierunek w mediach, w Unii Europejskiej. Chciałem do tego dodać jeszcze to, że obywatele zasługują na rzetelną informację i na możliwość zapoznania się, w każdym z mediów, z różnymi opiniami i punktami widzenia.

Kolejna, moim zdaniem bardzo ważna, rzecz to fakt, że pracownicy mediów i dziennikarze są osobami zaufania publicznego i należy od nich oczekiwać bardzo dużo. Nie tylko na ich rzecz pracować, ale i oczekiwać. I bardzo mi odpowiada wyrażony tutaj pogląd, że media i dziennikarze nie powinni się dać traktować instrumentalnie – jak w przypadkach, o których mówił pan Poc czy pan Zahradil – nie być marionetkami, nie być aktywistami politycznymi.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR). – Arvoisa puhemies, median riippumattomuus on erittäin tärkeää demokraattisessa yhteiskunnassa. On inhimillistä, että monilla toimittajilla on työstämästään asiasta oma mielipide – samoin on mielipiteitä median omistajilla monissa maissa. Toisinaan heiltä unohtuu, että median tehtävänä on toimia riippumattomasti eikä jonkin ideologian tuottajana. Yhden räikeän esimerkin voin kertoa Suomen lähimenneisyydestä. Suomessa isot mediatilat sopivat EU:n kansanäänestyksen alla vuonna 1994, että EU-kriittisiä kannanottoja vältetään.

Monissa maissa varakkaat kansalaiset omistavat myös tiedotusvälineitä, koska haluavat sitä kautta vaikuttaa demokraattiseen päätöksentekoon äänensä lisäksi myös lompakkonsa voimalla. On erittäin tärkeää, että meillä on myös julkisen vallan omistuksessa olevia toimijoita, jotka pysyvät korostetun puolueettomina.

Catch-the-eye procedure

Milan Zver (PPE). – Vsi vemo v tej dvorani, da mediji igrajo izjemno pomembno družbeno vlogo. Ne samo pri prepričevanju javnosti, kadar gre za volitve ali kaj podobnega, ampak imajo trajno socializacijsko vlogo.

Še posebej so pomembni zaradi tega, da so lahko ljudje objektivno informirani, kar je ena izmed temeljnih človekovih pravic in svoboščin. Seveda, za to pa morajo biti vzpostavljeni določeni predpogoji in eden od predpogojev je, da je medijski sistem uravnotežen, oziroma da ni pretirano asimetričen. In drug predpogoj je seveda, da je medijski sistem pluralen.

Vendar imamo v določenih državah, postsocialističnih državah, ne samo na Češkem, tudi v drugih državah določene težave s tem. Medijski prostor se ni oblikoval kot uravnotežen in pluralen, ampak kot izrazito asimetričen. Zato se dogaja, da določene politične skupine imajo prednost, zato ker dominantni mediji, osrednji mediji podpirajo zgolj eno politično opcijo. In na žalost je to problem tudi v Sloveniji.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, doamna comisar, încep prin a vă felicita pentru poziția echilibrată pe care ați avut-o privind această temă și mai spun că mi se pare nedrept că analizăm Cehia. Cehia a fost modelul meu, dacă vreți, vin dintr-o țară din est, din România, și am apreciat totdeauna Cehia, cum a traversat, cum a avut Revoluția de catifea. La aceste lucruri a contribuit și presa și informațiile. Ce ne-am face dacă cetățenii nu ar fi informați?

Pledez pentru libertatea presei, însă dublată de veridicitatea informației, pentru că oamenii vor alege în funcție de ce informații primesc și cred că aici trebuie să vorbim de două niveluri. Ați vorbit doamna comisar de această directivă și este nevoie să revizuim serviciul audiovizual la nivel european, însă este foarte important ca la nivelul fiecărui stat să existe, pe de o parte, libertatea presei, pe de altă parte, responsabilizarea informațiilor transmise. Și cred foarte mult că aceste lucruri se vor rezolva și în Cehia și în alte țări dacă noi, politicienii, vom face cum trebuie munca noastră.

Marek Jurek (ECR). – Pani Przewodnicząca! Mam nieodparte wrażenie, że w pracach instytucji Unii Europejskiej mamy do czynienia z tym, co w naszym oficjalnym języku, w stosunku do Gruzji, nazwaliśmy selektywną sprawiedliwością. Rozmawiamy o Węgrzech, o Polsce, o Czechach, a jakimś dziwnym trafem nie rozmawiamy na przykład o tym, że Francja wprowadza formalną proaborcyjną cenzurę, tak, cenzurę w stosunku do mediów internetowych. Nie rozmawiamy o ekscesach eutanazyjnych w Holandii mimo apeli, żeby naprawdę na to zareagować i tym się zająć. Ani nie rozmawiamy o dziennikarskich podsłuchach we Włoszech, bo chyba nikt na tej sali nie uzna tego za wyraz wolności mediów. Nie rozmawiamy też o utrudnianiu kontaktów dzieci z rodzicami w języku ojczystym w Niemczech. A jeśli chodzi o wicepremiera Babiša, chcę tylko zwrócić uwagę, że jego zastępczyni jest ważnym komisarzem w Komisji Europejskiej i że groziła Polsce obcięciem funduszy unijnych, jeżeli będziemy prowadzić niewłaściwą politykę. I może tym powinniśmy się zająć.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η κατάχρηση εξουσίας από αξιωματούχους διαφόρων κρατών είναι ένα φαινόμενο το οποίο έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα και, υπ' αυτή την έννοια, δεν με εξέπληξε το γεγονός ότι παρουσιάστηκε τέτοιο φαινόμενο και στην Τσεχία με τα μέσα ενημερώσεως, όπως επίσης, δεν με εξέπληξε και το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά πάγια τακτική, παρενέβη στα εσωτερικά μιας ανεξάρτητης χώρας και τώρα συζητούμε το θέμα αυτό εδώ. Εκείνο το οποίο με εκπλήσσει όμως, είναι η επιλεκτική αντιμετώπιση των φαινομένων διαφορών στις διάφορες χώρες.

Αναφέρομαι στη χώρα μου, την Ελλάδα, στην οποία ο πρώην πρωθυπουργός, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, ομολόγησε ότι παρενέβη στη Δικαιοσύνη και διέταξε και επέτυχε από τον εισαγγελέα να κλείσει στη φυλακή τον αρχηγό και όλους σχεδόν τους εκλεγμένους βουλευτές της τρίτης πολιτικής δύναμης της χώρας, του κόμματος της Χρυσής Αυγής. Επίσης, έδωσε εντολή στα μέσα ενημέρωσης να μην επιτρέπουν να δίνουν συνεντεύξεις και να εκφράζουν την άποψή τους. Υπ' αυτή την έννοια, με εκπλήσσει, επαναλαμβάνω, το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έδειξε ανάλογη ευαισθησία. Τέτοια φαινόμενα πρέπει να αποφεύγονται, διότι δεν αντιπροσωπεύουν τίποτε περισσότερο από μια απλή υποκρισία.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Paní předsedající, já bych prvně chtěl říct, že jsem tuto debatu neinicioval a že to, co se tady odehrálo, a to, co se odehrálo na výboru LIBE, ukazuje, že tato debata byla naprosto zbytečná a udělala pouze ostudu České republice. K tomu, co říkala předchozí řečnice: Česká republika dlouhodobě patří mezi země, které mají nejsvobodnější tisk, a já jsem na to osobně hrdý. Já když jsem byl na Kubě, tak na Kubě mi ukazovali právě Českou republiku a odkaz Václava Havla jako ten, kterému oni se chtějí přiblížit.

Dámy a pánové, je to selektivní vnímání jedné ze zemí. Minule to bylo Polsko, pak Maďarsko, a teď do stejného balíku házíme Českou republiku. Ale nikdo tady neřeší, že Velké Británii patří ve svobodě médií čtyřicáté místo, Francii třicáté deváté a Spojeným státům dokonce čtyřicáté první nebo čtyřicáté druhé místo. Já si myslím, že je potřeba opravdu tyto věci vnímat v kontextu a ne selektivně vybírat jednu zemi před volbami.

Olga Sehnalová (S&D). – Paní předsedající, bez ohledu na dnešní debatu tím, kdo rozhodne o dalším vývoji v České republice, budou jen a pouze její občané. Otázkou je, jak a čím je toto rozhodování ovlivněno, zda se hraje ještě v mezích *fair play* a zda všichni hráči mají srovnatelné podmínky. Odpověď nemůže znít ano, pokud možnosti jednoho ze soupeřů mnohonásobně překračují možnosti všech ostatních.

Riziko politického zneužití médií je průvodním jevem oligarchizace české politiky. Média v závislém postavení se stávají nikoliv zdrojem kontroly politické moci, ale naopak cynickým nástrojem k jejímu upevnění. Závislost médií a žurnalistů, ať již politická či ekonomická, bourá jeden z pilířů, na kterých stojí demokracie. To ovšem není problém pouze České republiky, byť je zde problémem navýsost aktuálním. Podpora nezávislosti, nestrannosti a kvality veřejnoprávních médií je proto v této situaci zcela zásadní.

Bavme se však i o integritě a poctivosti novinářského stavu, kterému politická krize v České republice, zveřejněné nahrávky a následné reakce nastavily nemilosrdné zrcadlo. Ukázalo, že mezi novináři stejně jako mezi politiky je dost samolibosti, nezodpovědnosti a ano, i korupce a klientelismu.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, ο μη σεβασμός της πολυφωνίας οφείλεται στο γεγονός ότι οι διάφοροι επιχειρηματικοί κύκλοι και ολιγάρχες ελέγχουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Και αυτό ισχύει για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα, η τρόικα στην Ελλάδα, από την έναρξη του μνημονίου, επιχειρεί συστηματικά να ελέγξει τον ελληνικό Τύπο και τα υπόλοιπα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Όμως, αν θέλει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διασφαλίσει την πολυφωνία στα ΜΜΕ, θα πρέπει να διασφαλίσει την πολυφωνία εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Με ποιους όρους λειτουργεί η Europarl TV; Παρότι έχω κάνει εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες ομιλίες εδώ, στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και μάλιστα αρκετές από αυτές ως εισηγητής σε θέματα όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ουδέποτε προβλήθηκε αυτή δραστηριότητά μου από την Europarl TV.

Επιπλέον, παρότι πολλοί δημοσιογράφοι έρχονται κάθε μήνα από την Ελλάδα με δαπάνες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις και το στούντιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο, αποκλείουν συστηματικά το ECR και εμένα απ' αυτή την προβολή. Θα υπάρξει παρέμβαση για το θέμα αυτό, κυρία Πρόεδρε;

Richard Sulík (ECR). – Pani predsedajúca, v čase internetu je sloboda médií, obzvlášť v Európe, prakticky neobmedzená. Máme facebook, máme youtube, máme internet, blogy, komentáre. Skôr mám dojem, že Európska únia sa snaží obmedziť slobodu médií, vtedy sa to nazýva boj proti *fake news*. Na pôde Európskeho parlamentu riešiť slobodu médií v nejakej členskej krajine považujem v prvom rade za zásah do suverenity tejto členskej krajiny. Vôbec tým nechcem schvaľovať, čo sa stalo. Tiež si nemyslím, že je správne, že vedúci politik sa cez médiá snaží ovplyvňovať verejnú mienku, ale považujem to za smiešne, aby sa Európsky parlament týmto zaoberal. Sloboda médií existuje. Každý môže hovoriť a písať, čo chce.

A na záver, som presvedčený, že občania Českej republiky dokážu pri svojom rozhodovaní zohľadniť aj túto vec a zvolia si správnu vládu.

(Rečník súhlasil/rečníčka súhlasila s tým, že odpovie na otázku položenú zdvihnutím modrej karty (článok 162 ods. 8 rokovacieho poriadku).)

Jiří Pospíšil (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Pane kolego, já s Vámi souhlasím, že je opravdu velmi neobvyklé, že na půdě Evropského parlamentu projednáváme situaci v médiích v jedné zemi, ale nemyslíte si, že ve chvíli, kdy hrozí, že člověk, který koncentruje ekonomickou, politickou moc a je největším odběratelem evropských dotací, vyhraje příští volby v České republice na podzim a bude premiérem, že bychom minimálně o tom měli vědět a vést debatu? Přeci jenom jde o evropské peníze. Problém je, že tento člověk je největším odběratelem evropských peněz, takže by to mělo Evropský parlament minimálně informačně zajímat.

Richard Sulík (ECR), odpověď na otázku položenou zdvihnutím modrej karty. – Jasné, súhlasím s tým. Ľudia by mali vedieť čím viac, teda aj takéto veci, a nech to zohľadnia pri svojom rozhodovaní. A koniec koncov deje sa to, veď unikli nahrávky, hovorí sa o tom, píše sa o tom, ale naďalej nevidím dôvod, aby Európsky parlament teraz riešil konkrétne túto jednu vec. Viete, koľko politikov je angažovaných v rôznych iných biznisoch. Aj v iných krajinách patria politikom rôzne médiá alebo cez nejaké finančné skupiny ich ovplyvňujú. To by tento Parlament nerobil nič iné, ako riešiť vplyv na médiá. Jednoducho to treba nechať celé tak. S týmto si členské krajiny poradia samé.

Tibor Szanyi (S&D). – Elnök Asszony, ezt a vitát végigkövetve azt látom, hogy Európa valamennyi országában igen komoly problémák vannak a médiaszabadságot illetően. És talán érdemes egy pillanatra a tanulságokat is fölidézni: ha és amennyiben az európai intézmények, illetve az európai alapértékek őre: az Európai Bizottság kellő időben föllépett volna pl. Magyarországon esetében – amikor a kormány gyakorlatilag 100%-ban ellenőrzése alá vonta a médiát –, akkor lehet, hogy most nem tartanánk itt. Hiszen ha lenne arra példa, hogy az Európai Unió intézményei erősek, akkor nem kéne most saját gyengeségeinkkel szembesülni.

(End of catch-the-eye procedure)

Cecilia Malmström, Member of the Commission. – Madam President, I thank the Members of this House for this very important debate we have had, about the situation in a particular country but many of you have also underlined how important media freedom and pluralism is in general in Europe. In Europe, of course, it is enshrined in the Charter of Fundamental Rights, but it is under threat and in these times of alternative facts and fake news it is even more important that all of us stay vigilant in Europe, and also in the rest of the world, because this is a fundamental right that European citizens deserve and should enjoy.

As I have said and you well know, the Commission has very limited competences in the area of media freedom and pluralism. But this does not mean that we turn a blind eye to challenges to media freedom and pluralism, we watch it very carefully. We are not planning any new legislation for the moment. We are focusing on implementing different independent projects to monitor risks to media freedom and pluralism, to map violation of media freedom and pluralism, and to help journalists under threat. We are also ensuring the independence of regulators in the proposal to review the Audiovisual Media Service Directive that the Commission aims to contribute to this important goal.

There is no doubt Europe needs a strong, transparent, competitive, free and pluralistic media sector and this is the work of all of us. We need to do our part: the different institutions, national policy makers, media companies, journalists and citizens. It is vital for a democratic and functioning community and that is why we must fight, we must defend them and I count on this House always to look out and always to be vigilant. I thank you for this debate, which has also allowed me to learn a little bit about Czech domestic politics.

President. – The debate is closed.

Written statements (Rule 162)

Tunne Kelam (PPE), in writing. – I am not especially concerned about press freedom in Czech Republic, as it ranks 23rd on the Reporters without Borders list of media freedom – higher than US, UK and France, for example. However, the concern about the oligarchisation of media is a problem to be followed closely. Therefore, while the internal situation in Member States is mainly covered by the subsidiarity principle, debates about such topics should be justified by real urgencies and should not become regular part of EP business. On the other hand, one has to be concerned about the plummeting quality of the European mainstream media and its trend of concentration. If the main incentive is to catch attention using thrilling, emotional and superficial news, the reliability of media as a provider of substantive, controlled and reliable information is vanishing fast. Such a trend distorts news, makes media channels and outlets dependent on scandals, negative emotions and rumours as their first priority. In the long run, it distorts a sound understanding of the world and exposes media consumers to serious risks by political manipulators. The Brexit campaign in the UK is an ominous example of the politically catastrophic results of the deliberate spreading of false information by the mainstream media.

Jaroslav Wałęsa (PPE), na piśmie. – Kształtowanie opinii publicznej poprzez media jest dużym wyzwaniem i odpowiedzialnością. Kluczowe dla zachowania prawidłowych mechanizmów demokratycznych jest oddzielenie mediów od wpływów politycznych, tak aby były one w pełni niezależne i rzetelne. Kryzys polityczny w Czechach ujawnił wiele słabości instytucji, na których opiera się demokracja. Łączenie funkcji ministra finansów i właściciela grupy wydawniczej Mafra przez pana Andreja Babiša jest jednoznacznym konfliktem interesów, nie tylko z punktu widzenia etyki, ale także jakości demokracji. Dlatego dzisiejsza debata w Parlamencie Europejskim jest dobrym sygnałem, że społeczność międzynarodowa przygląda się obecnej sytuacji w Czechach.

Jest to sygnał dla polityków oraz czeskich wyborców, który powinien stać się punktem odniesienia podczas zbliżających się w Czechach wyborów parlamentarnych zaplanowanych na 20 i 21 października br. Istnieje podejrzenie, że wydarzenia ostatnich dni są elementem niskiej kampanii wyborczej, być może również kampanii prezydenckiej, przed wyborami w styczniu 2018 r. Przedkładanie interesu personalnego i prywatnych ambicji ponad zasady etyki i przejrzystości w działaniach polityków jest dla wyborców ostrzeżeniem przed powierzeniem im funkcji państwowych. Każda władza państwowa jest odpowiedzialna za wzmacnianie instytucji stojących na straży demokratycznych standardów. Nieprzestrzeganie tych standardów powoduje społeczne niezadowolenie, które w Czechach obywatele wyrazili podczas demonstracji ulicznych gromadzących tysiące uczestników.

4. Jednolity formularz wizowy (debata)

President. – The next item is the debate on the report by Sylvia-Yvonne Kaufmann, on behalf of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, on a uniform format for visas (COM(2015)0313 – C8-0164/2015 – 2015/0134(COD)) (A8-0028/2016).

Sylvia-Yvonne Kaufmann, Berichtsteratterin. – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin! Bereits seit 1995 existiert eine einheitliche Visagegestaltung in Europa. Trotz der Einführung des elektronischen Visa-Informationssystems werden aber auch weiterhin Dokumente in Papierform benötigt. Nicht alle Visumkategorien werden elektronisch erfasst, und auch ohne Zugang zu elektronischen Geräten müssen Grenzbeamte die Echtheit jederzeit prüfen können. Hierfür sorgen die gemeinsamen Sicherheitsmerkmale der Visummarken, die in allen an der Verordnung teilnehmenden Staaten gleich sind.

Das bestehende Sicherheitskonzept ist jedoch schon mehr als 20 Jahre alt und wurde nur zweimal leicht nachgebessert. Experten haben klar gemacht, dass die derzeitigen Sicherheitsstandards nicht mehr dem neuesten Stand entsprechen. Kurzum: Derzeit ausgestellte Visa sind nicht mehr fälschungssicher genug. In den letzten Jahren sind auch hochwertige Fälschungen aufgetaucht. Hier existiert also eine Sicherheitslücke, die wir nun beheben. In der heutigen Abstimmung geben wir grünes Licht für ein neues Sicherheitsdesign der europäischen Visummarken, das die Mitgliedstaaten verpflichtend einführen müssen.

Eine Expertengruppe der Europäischen Kommission hat die technischen Anpassungen in den letzten Jahren erarbeitet. Neue Druckverfahren sowie mehr und aufwendigere Details werden Fälschern zukünftig das Handwerk erschweren. Nur ein Beispiel: Einige Sicherheitsmerkmale konnten bisher ausgeschnitten werden – in Zukunft ist dies nicht mehr möglich, da sie in der Mitte der Marke verankert werden. Die Kommission hatte im Juni 2015 ihren Vorschlag vorgelegt. Mein Bericht hierzu wurde im Februar 2016 vom LIBE-Ausschuss mit großer Mehrheit angenommen. Im April dieses Jahres konnten wir in den Trilog-Verhandlungen mit dem Rat endlich eine Einigung erzielen. Ich freue mich vor allem darüber, dass wir eine rechtlich sichere Lösung gefunden haben, um Irland die Teilnahme zu ermöglichen, obwohl das Land nicht Teil des Schengen-Raums ist.

Nicht verhehlen möchte ich jedoch zugleich, dass ich mir eine kürzere Übergangszeit gewünscht hätte, in der von den Mitgliedstaaten noch die alten Visummarken verwendet werden dürfen. Sicher: Ausschreibung, Produktion und Verteilung der neuen Marken in unseren Botschaften und Konsulaten auf der ganzen Welt kosten Zeit. Eine Übergangszeit ist zweifellos notwendig. Die nun beschlossenen maximal 15 Monate sind jedoch ziemlich lang, und sie sind das Äußerste, was wir akzeptieren konnten. Es bleibt zu hoffen, dass die Mitgliedstaaten diese Übergangsfrist nicht voll ausschöpfen und die Sicherheitslücke so schnell wie möglich schließen, indem sie die neuen Visummarken einführen.

Abschließend, Frau Präsidentin, möchte ich mich noch sehr herzlich bei den Schattenberichterstatterinnen und Schattenberichtstattern der anderen Fraktionen für die gute Zusammenarbeit bedanken, auch bei der Kommission, auch bei der maltesischen Präsidentschaft, denn die erreichte Einigung zeigt, dass wir die allgemeine Sicherheit in Europa gemeinsam erhöhen wollen und das ist ein guter Schritt.

Cecilia Malmström, *Member of the Commission*. –Madam President, I would like to start by thanking the rapporteur, Mrs Kaufmann, for the work that she has done, and also the shadow rapporteurs. This has been a long process, but an important one. Ensuring the security of travel and identity documents is a very important factor in combating travel document fraud. It effectively contributes to protecting our borders, ensuring our internal security and also helps us to better manage migration. So I welcome the agreement on the uniform format for visas.

Document fraud is an enabler of all sorts of crime and requires a swift and joint reaction. When the Commission presented this proposal in 2015, it was in order to have a proposal for a new, more secure, visa sticker to counter this kind of crime. It is a matter of priority to improve the design and the security features of the current visa sticker, so as to effectively counter fraudsters' activities, and this is a part of a wider approach on securing travel documents such as passports and residence permits for third-country nationals, including by the use of biometric data. It has taken almost two years to reach an agreement on this matter and I would like to thank the hard work of the European Parliament here, under the lead of Mrs Kaufmann.

The improvement of the visa sticker security is now a long time overdue and we are confident that the Council will proceed with its adoption very soon. The introduction of the new uniform format will contribute to increased EU internal security by preventing new visa forgeries in the coming years.

Ангел Джамбазки, *докладчик по становището на комисията по правни въпроси*. – Г-жо Председател, в качеството си на докладчик в комисията по правни въпроси искам да благодаря на колегите, с които работихме по този документ. Безспорно в днешните несигурни времена – времена на терор, когато сигурността на гражданите е поставена под сериозна заплаха, трябва да бъдат взети ясни, конкретни, целенасочени и последователни мерки.

Уеднаквяването на изискванията за визов формат е стъпка в тази посока. Визовият стикер не е изменен досега и данните от Европейската комисия показват, че през последните няколко години се наблюдава завишаване на случаите на фалшифицирането му. Фалшификаторите стават все по-изобретателни и постоянно развиващите се технологии им предоставят все по-големи възможности.

Наш дълг е да отговорим и да се справим с това предизвикателство. Европа беше жертва на няколко атентата, европейските граждани изпитаха на гърба си това, някой да влезе с фалшиви документи на наша територия. Ситуацията продължава да се влошава, затова е ясно, че политиките трябва да бъдат насочени към постигането на конкретни резултати и ситуацията трябва да бъде подобрена.

Контролът на границите е важен приоритет и уеднаквяването в стандартите за виза в тази стъпка е правилна посока.

Carlos Coelho, *em nome do Grupo PPE*. – Senhor Presidente, Senhora Comissária Nordström, Caros Colegas, quero começar por felicitar a Sra. Kaufmann pelo ótimo trabalho realizado e sei que essa é também a opinião do meu colega Petri Sarvamaa, que foi o relator sombra pelo PPE.

Em 1995, quando estabelecemos um modelo-tipo de visto, incorporámos na esfera comunitária uma política inicialmente desenvolvida pelos Estados Parte do Acordo de Schengen. A sua uniformização foi, e permanece, essencial num espaço de livre circulação. O visto constitui a autorização que permite atravessar legalmente uma fronteira externa e confere ao seu titular o direito a permanecer no nosso território. Para o Espaço Schengen, a fronteira externa, apesar de juridicamente permanecer uma fronteira nacional é, na prática, uma fronteira europeia. Garantir a sua autenticidade e a sua segurança é, assim, uma política europeia. Tem de ser uma das nossas prioridades.

Schengen requer um conjunto de políticas europeias que consigam garantir o seu bom funcionamento e assegurem a confiança mútua entre os seus Estados-Membros. Schengen é a gestão das fronteiras externas, é política comum de asilo, é política de vistos, é política de retorno, é cooperação policial, é cooperação judicial e é Sistema de Informação de Schengen.

E não deixa de ser interessante que a mais-valia deste espaço tenha levado a Irlanda, que não é um Estado Schengen, a querer participar na adoção deste regulamento. Este é também um sinal dos tempos, onde países que fazem, por vezes, o discurso que é melhor estar fora, confrontados com os benefícios concretos, preferem ser parte integrante e estar dentro.

A importância deste regulamento também tende a ser vista à luz do combate ao crime e à imigração ilegal. Nos últimos anos, assistimos a uma crescente contrafação de vistos, o que coloca em causa a segurança das nossas fronteiras.

Apesar disso e de ser consensual e necessário, o dossiê foi-se arrastando nos serviços jurídicos, na Comissão e no Conselho. Graças à equipa negocial desta casa, uma vez mais felicitações à Sra. Kaufmann e ao apoio da Presidência maltesa e também da Comissária, este regulamento pôde finalmente ser aprovado.

Congratulo-me com este resultado. As nossas fronteiras estão mais seguras.

Caterina Chinnici, *a nome del gruppo S&D*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, Commissario, desidero ringraziare l'onorevole Kaufmann e tutti i relatori ombra per l'impegno profuso nel dossier che oggi si discute e che tocca da vicino la sicurezza dei nostri cittadini.

Il modello uniforme dei visti applicato negli ultimi vent'anni ha rappresentato uno strumento fondamentale per la realizzazione di uno degli elementi principali del mercato interno: lo spazio di libera circolazione di beni e persone. Tuttavia, in questo arco di tempo si è assistito ad un continuo aumento dei casi di contraffazione e frode in diversi Stati membri. Questo ha reso necessario intervenire per migliorare ulteriormente la sicurezza dei nostri cittadini, attraverso l'introduzione di un nuovo formato di visti, più sicuro e tecnologicamente in grado di rispondere alle criticità che si sono manifestate nell'applicazione dei modelli progressi.

Una chiara risposta dell'Unione alla lotta alla contraffazione dei documenti, resa ancor più necessaria a seguito dell'aumento delle richieste di visti registrate anche in relazione all'aumento dei flussi migratori. Essere intervenuti per modificare il modello uniforme con maggiori caratteristiche di sicurezza al fine di rendere più sicuro il visto adesivo e di impedirne la falsificazione potrà aiutare anche a contrastare l'immigrazione clandestina, così come il fenomeno dei cosiddetti *overstayer*, cioè di quei cittadini di paesi terzi che risiedono nei nostri territori oltre i limiti stabiliti dalla legge o dagli accordi di esenzione dei visti.

Sappiamo poi che la falsificazione dei visti è un ambito molto sensibile in cui si sono concentrati interessi e azioni della criminalità organizzata che, anche in tal modo, ha fornito supporto ad organizzazioni terroristiche. L'uniformità del modello facilita certamente il compito delle Guardie di frontiera nell'individuare più facilmente documenti falsi. Sono convinta, però, che l'Unione possa essere ancor più ambiziosa in tema di sicurezza interna e quindi sono del parere che si debba continuare a lavorare per una piena armonizzazione di tutto il sistema dei visti. Ringrazio i colleghi per il lavoro svolto.

Ruža Tomašić, u ime kluba ECR. – Gospođo predsjednice, moderne tehnologije nažalost ne olakšavaju život samo građanima koji se drže zakona, već i onima koji ga svjesno zaobilaze. Organizirani je kriminal često pionir u prihvaćanju novih tehnologija koje koristi kako bi ostao korak-dva u prednosti pred sigurnosnom zajednicom.

Krivotvorenje viza ozbiljan je problem kojemu se mora stati na kraj te stoga pozdravljam ovaj prijedlog koji predstavlja korak naprijed u zaštiti naših granica i razvoju bolje policijske suradnje.

No, naša se suradnja oko viznog režima ne smije odnositi samo na strane državljane koji dolaze u Europsku uniju, nego i na naše državljane koji putuju van Europe. Podsjetit ću da nemaju sve države članice bezvizni režim sa SAD-om i to je svojevrsna diskriminacija koju moramo što prije riješiti. U Uniji ne smije biti država prvog i drugog reda.

Gérard Deprez, au nom du groupe ALDE. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, chers collègues, mon groupe se réjouit de la création de ce nouveau modèle commun de visa pour les ressortissants de pays tiers et félicite notre rapporteure pour la qualité de son travail.

À la suite d'affaires retentissantes de falsification des vignettes visa de plusieurs États membres, les experts ont considéré que la sécurité du modèle dans sa forme actuelle n'était pas suffisante et donc, après analyse des types de fraudes les plus communs, ils ont proposé plusieurs améliorations. Madame la rapporteure, nous les soutenons sans réserve avec vous.

J'éprouve toutefois un double regret. Premièrement, nous estimons, et continuons à estimer, qu'une période transitoire de 15 mois est suffisamment longue, voire trop longue. Deuxièmement, nous regrettons qu'un contentieux juridique ait fait traîner le dossier pendant des mois. Aussi, nous nous réjouissons qu'une solution ait finalement été trouvée grâce aux efforts communs, en particulier pour maintenir l'Irlande dans le dispositif.

Je veux surtout profiter de cette discussion pour m'adresser à la Commission concernant deux dossiers. Madame la Commissaire – et je m'adresse à la Commission tout entière, par votre intermédiaire –, tout d'abord, je pense que l'inclusion des visas nationaux dans le système d'information sur les visas serait une bonne chose aussi pour lutter contre les falsifications dans ce domaine et renforcer la sécurité en matière de franchissement des frontières.

Deuxièmement, ne pensez-vous pas qu'il serait grand temps de prévoir également un modèle uniforme de cartes d'identité? Il est quand même étonnant de constater que les ressortissants de pays tiers qui séjournent ou qui voyagent dans l'Union disposent d'un document uniforme alors que les citoyens de l'Union n'en ont toujours pas. Actuellement, la sécurité des cartes d'identité est laissée à l'appréciation des États membres. Cela fait 27 documents d'identité. Et l'on demande à nos administrations, à nos polices, à nos gardes-frontières de connaître 27 façons différentes de prouver l'identité. C'est source de confusion au profit des mafias et de tous ceux qui veulent utiliser une carte d'identité contrefaite.

Madame la Commissaire, quand la Commission prendra-t-elle une initiative sérieuse dans ce domaine?

Bodil Valero, för Verts/ALE-gruppen. – Fru talman! Jag vill börja med att tacka Sylvia-Yvonne Kaufmann och även de andra skuggföredragandena för ett gott samarbete. Detta är ju inte ett ärende där det har funnits några stora oenigheter, utan det är snarare så att vi är väldigt eniga allihopa.

Som sagt är det nuvarande systemet 20 år gammalt. På 20 år har det hunnit hända väldigt mycket. Inte minst har tekniken utvecklats och gjort det mycket lättare att också göra förfälskningar.

Detta förslag om ändringar av förordningen om den enhetliga utformningen av visumhandlingar presenterades redan 2015. Det var tänkt att vara ett tekniskt ärende som skulle behandlas relativt snabbt. Sedan har det utvecklats även till en politisk fråga, inte minst i kölvattnet av Brexit.

Nu två år senare återstår fortfarande samma problem som låg till grund för förslaget, nämligen de förfalskade visering-smärken som alla redan har talat om. De har varit i omlopp i ett antal medlemsländer. Det är inte säkert längre, vilket försvårar harmoniseringen och implementeringen av EU:s visumpolitik.

Som ni ser görs det inga substantiella ändringar i förhållande till själva grundförordningen, utan mer tekniska ändringar i bilagan. Det innebär inte heller några extra kostnader för oss. Vår grupp stöder förslaget. Viseringar ska skyddas från förfalskningar, och vi behöver komma till rätta med problemet så fort som möjligt. I övrigt tycker jag att vi kan hålla oss till ämnet och inte ställa en mängd andra frågor om visum som kommissionären inte varit beredd att besvara just i dag.

Gerard Batten, *on behalf of the EFDD Group*. – Madam President, the existing security features for the visa system for the Schengen area have been deeply compromised. Therefore the updated security features are needed to combat counterfeiting. Hence, the legislation for an improved uniform format for Schengen visas which we are discussing today.

The UK is not a member of the Schengen area and is not therefore participating in this legislation. The UK has its own national system for issuing visas and, thankfully, access to the Schengen area does not give access to the UK, at least not officially. It is good that the EU is trying to tighten up on illegal immigration, but since anyone who can make it across the Mediterranean in a boat is going to be admitted anyway, the lines between the legal and illegal immigration are becoming increasingly irrelevant. In fact, people smugglers are now putting only enough petrol in their boats to get them offshore so that the rescue services will automatically bring their human cargoes ashore. It is now not so much a rescue service as a taxi service for the last leg of the illegal migrants' journey.

The big problem for the EU is the Schengen area itself, which is a magnet pulling migrants to Europe. Once a migrant has achieved a foothold in the Schengen area, it opens up the possibility of onward journeys to their desired location. Although the UK is not part of Schengen, our border controls are extremely lax and open to abuse, to say the least. Our immigration system and border controls are in chaos. One simple indicator of this is to look at the official migration figures next to other known figures for migrants. In 2016, the official net migration figure was 273 000. However, the number of National Insurance numbers issued to foreign nationals was 825 000. Clearly something is wrong if there can be such an enormous discrepancy.

A leak from the German Government said that another 6 million illegal migrants are waiting to come to Europe this summer. The UK is not affected by this legislation and UKIP MEPs will therefore abstain, but we wish you luck with sorting out your visa system because you are going to need it.

Franz Obermayr, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Die Vorteile einer fälschungssicheren einheitlichen Visagegestaltung sind klar. Die Antragsteller müssen alle relevanten Daten an den Einreisestaar vor Antritt ihrer Reise übermitteln und auch die Rückreise zusichern. Der Staat sollte daher im Idealfall wissen, wer kommt. Das schafft natürlich Sicherheit, die wir wollen und die wir auch brauchen.

Es sollte aber auch in diesem Zusammenhang nicht die Frage vergessen werden, wie man diese Sicherheit auch bei visabefreiten Einreisen gewährleistet. Nicht jeder tritt nach 90 Tagen die Heimreise an. Was nützt ein fälschungssicheres Visasystem, wenn die Visabefreiungspolitik der Union dieses eben zu diskutierende System ja aushöhlt? Dieses Jahr z. B. durften sich die Ukraine und auch Georgien in die immer länger werdende Liste der nicht visumpflichtigen Länder einreihen. Dem Beitrittskandidaten Kosovo und auch der Türkei wird eine solche Befreiung in Aussicht gestellt. Der Expansionswille der Union ignoriert dabei sträflich die Sicherheitsbedenken, aber auch das Sicherheitsbedürfnis unserer Mitbürger.

Ich fürchte allerdings auch, dass in Zukunft mehr Verwaltung aufkommen wird, dass es Verwaltungsorganisationen geben wird, dass diese Visavergabestelle zentralistisch organisiert wird, neue Agenten entstehen, neue Verwaltungsaufblähungen entstehen. Das ist grundsätzlich von unserer Seite abzulehnen.

Diane James (NI). – Madam President, well an EU-wide visa policy has existed for over 20 years. However, it is no longer secure, creating and enabling numerous threats to citizens across the European Union. The safeguards against counterfeiting and falsification have failed in, and I quote from the report, ‘several Member States’. This indicates that a pan-European Union visa system is not operationally effective and that security standards across the European Union are not 100% reliable. Now given the huge problems of unlawful migration and terrorist threat levels, which even my colleague Mr Batten has mentioned, it is quite clear that a European Union-wide visa should cease with immediate effect and be replaced with bilateral, international visa-exchange systems between individual Member States and trusted, trustworthy international countries. Now tinkering around the edges as this proposal indicates is not the solution. It needs a major, major reset.

(The speaker declined to take a blue-card question from Michael Theurer)

Maria Grapini (S&D). – Doamna președintă, doamna comisar, sigur, și eu sunt de acord că modificarea Regulamentului 1683/1995 de instituire a unui model uniform de viză era necesar. Raportoarea a justificat propunerea și cred că toți ar trebui să acceptăm că atunci când apar disfuncționalități ca în cazul de față, vize falsificate, trebuie găsite soluții de contracarare. Un model uniform de vize trebuie să fie, și sigur, în toate statele membre. În situația actuală, când atacurile teroriste s-au intensificat, cred că trebuie să fie sporite măsurile de securitate. Și una dintre ele, desigur, este securizarea vizelor. Documentele trebuie să conțină toate informațiile necesare și să respecte standardele tehnice pentru a evita contrafacerea și falsificarea vizelor. Așa cum arăta și Comisia, după 20 de ani, soluția autocolantului de viză actuală este compromisă.

Doamna comisar, Comisia și Consiliul au însă o datorie: trebuie să ajungem la un singur spațiu al Uniunii Europene și la un singur model de viză pentru siguranța cetățenilor dar și pentru egalitatea de tratament al cetățenilor europeni, și cred foarte tare că este nedrept ca cetățenii din țări ca țara mea și alte țări care nu sunt încă în spațiul Schengen, este nedrept ca acești cetățeni să aibă alt tratament. Consider că după aprobarea acestui regulament, a acestei modificări, este cazul să facem pasul următor în care să ajungem, așa cum trebuie, la un singur spațiu, la un singur model de viză, la un singur tratament al cetățenilor europeni.

Bronis Ropė (Verts/ALE). – Svarstomas dokumentas dėl vizų lipdukų tikrai yra nekontraversiškas. Europos Sąjungos vizos, kaip ir bet kurios valstybės išleidžiami dokumentai turi būti nepadirbami. Toks tikslas atrodo akivaizdus. Ir jis turi būti įgyvendintas. Todėl turime palaikyti šį pranešimą. Kartu šis klausimas atveria kur kas platesnę dokumentų klastojimo, bei kovos su tuo problemą. Suprantama, šiuo konkrečiu klausimu pakaks techninių priemonių, kurios padės pasiekti, kad Europos Sąjungos vizų lipdukai taptų sunkiau padirbami, bent jau naudojant rinkoje esančias priemones. Tačiau neturime pamiršti, kad tiek už Europos Sąjungos sienų, tiek neretai ir Europos Sąjungos viduje, egzistuoja ištisi tokių dokumentų padirbinėtojų tinklai, tampriai susiję su nelegalia prekyba, prekyba žmonėmis ir kitais nusikaltimais. Kovai su jais turėtume skirti daugiau dėmesio tiek mes, Europos Sąjungos lygmeniu, tiek raginti tai daryti ir mūsų valstybes partneres. Šis klausimas ypač svarbiu tampa ties išorinėmis rytinėmis Europos Sąjungos sienomis, ir ne vien tik tose vietose, kurios ribojasi su konfliktiniais regionais, bet ir apskritai prie išorinių Europos Sąjungos sienų.

Președinte: IOAN MIRCEA PAȘCU

Vicepreședinte

Gilles Lebreton (ENF). – Monsieur le Président, il est urgent de lutter contre l'immigration irrégulière. Le système Schengen la favorise, hélas, en remplaçant le contrôle des frontières nationales par un contrôle des frontières extérieures de l'Union, dont on sait qu'il est singulièrement poreux. À défaut de pouvoir supprimer Schengen, pour l'instant, il faut au moins s'efforcer d'en diminuer la nocivité. C'est ce que fait la présente proposition: elle a le mérite de remplacer l'ancien modèle type de visa, qui était facilement falsifiable, par un nouveau qui sera mieux sécurisé. Je voterai donc pour cette proposition.

Je regrette toutefois qu'on ait maintenu en vigueur pendant 22 ans un modèle type de visa qui favorisait la fraude. Beaucoup d'étrangers en ont profité pour entrer irrégulièrement dans l'Union.

Vous bougez aujourd'hui – mieux vaut tard que jamais – mais j'ai la conviction que vous n'auriez rien changé si le Front national et ses alliés n'étaient pas entrés en force, depuis trois ans, au Parlement européen.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή αντίληψη περί ασφάλειας βασίζεται σε λανθασμένες παραδοχές και απαρχαιωμένες θεωρήσεις. Δεν αποδέχομαι εκπτώσεις στις υψηλότερες δυνατές τεχνικές προδιαγραφές προς αποτροπή της πλαστογράφησης και της παραποίησης εγγράφων θεώρησης. Απόλυτες βέβαια προϋποθέσεις παραμένουν η καθολική συμφωνία, συμμετοχή και έγκρισή τους από τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν. Αγνοείται όμως και μια κρίσιμη θεμελιώδης παραμέτρος: η κάλυψη αυτών των κενών δεν αποτελεί ικανή συνθήκη ή εγγύηση ώστε να περιοριστεί η δράση εκείνων των τρομοκρατών που ανατράφηκαν γενναιόδωρα, αλλά δεν ενσωματώθηκαν και ριζοσπαστικοποιήθηκαν ανεξέλεγκτα εντός της ευρωπαϊκής επικράτειας.

Στον συγκεκριμένο τομέα, οι προτεινόμενες προσθήκες είναι απλώς ανεπαρκείς. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της σημερινής πραγματικότητας δεν είναι η κωδικοποίηση του εν λόγω κανονισμού. Είναι η κατάργηση της πολιτικής των ανοικτών συνόρων και της πρόσκλησης λαθρομεταναστών στην Ένωση, συχνά ως φθηνά εργατικά χέρια. Αλλά τέτοιες πολιτικές μόνο εθνικιστικές κυβερνήσεις έχουν το σθένος και τη δύναμη να εφαρμόσουν και να είστε σίγουροι ότι θα το κάνουν.

Tonino Picula (S&D). – Gospodine predsjedniče, posljednjih su se godina krivotvorene vizne naljepnice pojavile u nekoliko država članica. Prema mišljenjima stručnjaka sadašnja naljepnica više nije sigurna. To ne čudi s obzirom na to da sadašnji sigurnosni koncept jedinstvenog obrasca za vize potječe iz 1995. godine kada je razvijan u okviru međudržavne schengenske suradnje. Svega dvaput je modificiran, a sigurnosne okolnosti i tehnološki standardi od tada su se u potpunosti promijenili.

Poboljšanje kontrole ulaska u Europsku uniju postaje dramatično povezano s pitanjem zaštite građana. Za razliku od Uredbe o sistematskoj kontroli ulaska i izlaska građana Europske unije i trećih zemalja, ovaj prijedlog je dobrodošao i konstruktivan doprinos većoj sigurnosti. Zato podržavam razvoj nove vizne naljepnice s naprednim sigurnosnim značajkama jer sprječava krivotvorenje i otežava nezakonitu migraciju.

Nove prijete sigurnosti sve su ozbiljniji izazov ne samo nacionalnim, nego i europskim i globalnim institucijama. One će određivati karakter Unije u prvim desetljećima ovog stoljeća. Već sada sve više oblikuju svijest građana o potrebi uže suradnje u okviru sektora sigurnosti među zemljama članicama. Europska unija se konačno treba uhvatiti u koštac s pogoršanjem sigurnosnih prilika unutar i izvan svojih granica, pomažući prije svega zemljama članicama da bolje surađuju i razmjenjuju podatke, ali i stabilizirajući konfliktnu političku zajednicu u susjedstvu.

Sigurnost ne smije ostati najslabija karika europskih integracija, a ovaj prijedlog je korak u pravom smjeru.

Angelo Ciocca (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è pazzesco pensare di raccontare ai cittadini europei, ai cittadini italiani che con la modulistica dei visti uniformata si possa fermare il terrorismo, si possa fermare l'immigrazione clandestina, questa invasione. Cioè dall'Europa ci si aspetta sicuramente altro, a meno che l'Europa non pensi di trattare il popolo italiano e i cittadini europei come degli stupidi.

I numeri del mondo reale sono drammatici: in Italia dall'inizio dell'anno parliamo di 60 000 sbarchi, l'anno scorso, nel 2016, sono sparite, sono scomparse 70 000 persone sbarcate che non sappiamo che fine hanno fatto. L'aumento delle comunità nigeriane in Italia è del 400 per cento.

L'Europa fallisce sul tema delle quote di ricollocamento, fallisce sul fatto che ha preso un impegno di rimpatriare un milione di clandestini e non fa nulla, e oggi siamo qui a parlare di modulo unico per i visti. I cittadini cosa si aspettano? Si aspettano procedure e moduli unici per l'identificazione in tempi rapidi, per i rimpatri in tempi rapidi. Se vogliamo parlare di moduli unici di procedure, parliamo di rimpatri, parliamo di identificazioni.

Procedura „catch the eye”

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il modello dei visti in vigore negli Stati Schengen è diventato ormai obsoleto, è un modello utilizzato da oltre vent'anni che non garantisce più un sufficiente grado di sicurezza contro la contraffazione.

In un momento come questo, gravato dalla minaccia del terrorismo, non possiamo permetterci che ci siano falle nel sistema di controllo dei visti. È necessario adottare un nuovo modello uniforme per i visti europei, che abbia caratteristiche tecniche più elevate per quanto riguarda la sicurezza e i dispositivi anticontraffazione, senza tuttavia comportare un aggravio dei costi per le amministrazioni, né tantomeno disagi per i legittimi titolari di visti.

Negli ultimi anni si è registrato un consistente aumento dei casi di falsificazione, specie in alcuni Stati membri, cosa confermata anche dalle autorità competenti che hanno appurato l'esistenza di visti europei contraffatti in circolazione. Occorre quindi agire con la massima urgenza, aggiornando le prescrizioni tecniche segrete per la produzione dei nuovi visti adesivi e approvando la normativa in tempi brevi.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση επιχειρεί να αναθεωρήσει τον ενιαίο τρόπο θεώρησης της βίζας προκειμένου, όπως λέει, «να κλείσει τα παράθυρα» για να μην υπάρχει δυνατότητα πλαστογραφίας. Όμως ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Ένωση «έχει ανοίξει τις πόρτες», διότι έχει καταργήσει την βίζα για τους Κοσοβάρους. Δηλαδή στο Κόσοβο, όπου είναι η σφιγγοφωλιά πραγματικά των τζιχαντιστών, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταργήσει τη βίζα. Επομένως, χωρίς βίζα, αυτοί θα μπορούν να εισέρχονται με αποτέλεσμα ο κίνδυνος τρομοκρατίας να είναι αυξημένος και εμείς εδώ συζητούμε με ποιον τρόπο «θα κλείσουμε το παράθυρο» για να μη γίνεται η πλαστογραφία, όταν υπάρχει πλέον διγλωσσία.

Δεύτερον, έχετε καταργήσει, ως Ευρωπαϊκή Ένωση, τη βίζα για την Ουκρανία και έτσι από εκεί μπορεί να εισέρχεται ο καθένας. Τρίτον, έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση την θεωρία των «ανοιχτών θυρών»: ο κάθε παράνομος μετανάστης μπορεί να εισέρχεται και συζητούμε τώρα εδώ πώς θα αντιμετωπίσουμε το ζήτημα τροποποιώντας τη μορφή με την οποία γίνεται η ενιαία θεώρηση. Μόνο όταν υπάρξουν εθνικά σύνορα μπορεί να καταργηθούν αυτές οι ιστορίες που υπάρχουν με τους παράνομους που εισέρχονται.

(*Incheierea procedurii „catch the eye”*)

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank Parliament for its work on this important security measure. Over the past few years, an increasing number of forgeries of visa stickers has been registered in several Member States. The sticker currently in use is – and the specialist has confirmed this – no longer secure. Since forged stickers are in circulation, there is urgent need for action to produce new, unforgeable visa stickers. According to our estimates, the cost of introducing the new visa sticker will not be higher than that of the old ones.

This agreement is an important step in the fight against document fraud in Europe. Once the measure is adopted, the Commission will closely follow up on its implementation by all the Schengen countries and those who express an interest in participating.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, Berichterstatterin. – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Ich möchte mich bei allen Kolleginnen und Kollegen, die an der Debatte teilgenommen haben, herzlich bedanken. Insgesamt zeigt sich, dass wir hier im Haus eine sehr große Mehrheit haben, die Visummarken zu verändern, sie sicherer zu machen und diese neuen Sicherheitsstandards einzuführen. Das ist, wie viele von Ihnen betont haben, in der Tat wichtig, denn es geht darum, dass wir wissen, wer in unser gemeinsames Europa einreist, wie lange er oder sie sich hier aufhält. Und natürlich ist das eine Frage, dass wir unsere Außengrenzen auch gemeinsam kontrollieren.

Ich denke, das ist ein wichtiger Schritt, und möchte mich recht herzlich bei allen Kolleginnen und Kollegen noch einmal für die gute Zusammenarbeit an dem Dossier bedanken und die Möglichkeit, noch mal das Wort zu ergreifen, dafür nutzen, die Mitgliedstaaten aufzurufen, dieses Trilog-Ergebnis auch möglichst schnell zu unterstützen, nachdem wir heute abgestimmt haben, und vor allen Dingen-Beziehung auf die Übergangsfristen – alles dafür zu tun, damit diese 15 Monate, die aus meiner Sicht wirklich deutlich zu lang sind, unterschritten werden und wir diese neuen Visummarken dann schnell gemeinsam alle nutzen können.

Președintele. – Dezbateră a fost încheiată.

Votul va avea loc joi, 1 iunie 2017.

Declarații scrise (articolul 162)

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Obowiązujący obecnie jednolity formularz wizowy wprowadzono w 1995 r. Od tamtego czasu dokonał się znaczny postęp, zwłaszcza w dziedzinie elektroniki i informatyki, i mimo że dwukrotnie już wzmacniano zabezpieczenia tego dokumentu, by wyjść naprzeciw rozwojowi techniki, w ostatnich kilku latach w państwach członkowskich pojawiły się podrobione naklejki wizowe wysokiej jakości. Dlatego w mojej ocenie ważne jest, aby wprowadzić zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1683/1995 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającego jednolity formularz wizowy i skonstruować nowy wzór naklejki wizowej, tak aby zapobiec jego podrobieniu i zapewnić bezpieczeństwo ruchu wizowego w Europie.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – For the efficient functioning of the border-free Schengen area, a common visa policy has been put in place in order to facilitate entry of citizens from non-EU countries while also strengthening the internal security. The current uniform format for visas dates back to 1995 and is an important element of the EU visa policy in the form of a sticker to be affixed to the travel document of non-EU nationals that intend to stay in one or more countries of the Schengen area for a period of no more than three months in total or will just transit through the international transit areas of airports of the Schengen countries. Authorities in several Member States have discovered forged visa stickers in the past years, while specialists have deemed the present Schengen visa sticker as not secure. The report will update the current uniform visa format in order for it meet technical standards with safeguards against counterfeiting and forgery by elaborating a new security concept and design. Each EU country must communicate the name of the only authority entitled to print this visa to the European Commission and the other EU countries.

5. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (debata)

Președintele. – Următorul punct de pe ordinea de zi este dezbaterea privind raportul lui Joëlle Bergeron, în numele Comisiei pentru afaceri juridice, conținând recomandări către Comisie privind protecția adulților vulnerabili (2015/2085(INL)) (A8-0152/2017).

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Mr President, the Commission thanks the Parliament and the rapporteur for her report on the protection of vulnerable adults. Within the European judicial area we must ensure the legal safety of all the citizens, including those who suffer from a disability or an unspecified deficiency due to disease or to age. The Commission has in the past clearly expressed the view that Member States should ratify the Hague Convention on the International Protection of Adults, which came into force on 1 January 2009.

Recently, we have repeatedly consulted Member States on their experience with the application of this Convention or, for those who did not accede to it, on the reasons preventing them from doing so. These consultations showed that a very small number of cases have been registered by the centre authorities appointed under the Convention. It seems that this limited number of cases identified measured against the costs that the operation of the Convention may entail explains to a large extent what is preventing most Member States from ratifying it. However, our last consultation showed that a number of Member States are reflecting on the possibility of acceding to the Convention and several ratifications could still take place this year.

In the light of this, we will examine whether an additional proposal in this area would bring added value, and in particular whether a European instrument on cooperation could be useful to facilitate concrete implementation of the Convention and improve the international cooperation in the field.

In your 2008 resolution you asked the Commission to present a proposal 'as soon as sufficient experience on the operation of the Convention has been acquired'. This is not yet the case. I would like also to point out that there is no clause in the Convention allowing EU ratification.

The Commission has granted financial support in the framework of the Civil Justice Programme to initiatives aiming at improving the knowledge of vulnerable persons' rights, for instance through the Notaries of Europe's portal. The Commission is ready to co-finance other appropriate actions if relevant projects are proposed by interested Member States and stakeholders under the current financial framework. Moreover, as a flanking measure to help both the Member States which are already contracting parties to the Convention and those which are still considering it, the Commission has translated into all EU languages the explanatory report to the 2000 Hague Convention on the International Protection of Adults.

Preparations are also ongoing for a joint international conference with the Hague Conference in order to further promote the ratification of the Convention and disseminate best practices. The conference should take place in January 2018 and I hope that it will show the benefits that a coherent legal framework has to offer in this field.

I am looking forward to the participation of the rapporteur and other interested Members of this Parliament in this event. In my opinion, vulnerable adults should also be able to benefit from the currently ongoing digital progress: they should not be left behind by the younger and more dynamic members of the society. This concerns not only those incapable of being masters of their affairs, but also those left aside by the digital revolution, those vulnerable in the face of technological changes. These changes are rapid and can have a lot of benefits for everybody. I am glad that the Parliament is concerned about the fate of all citizens.

Joëlle Bergeron, *rapporteuse*. – Monsieur le Président, chers collègues, je suis particulièrement heureuse de présenter aujourd'hui devant vous mon rapport d'initiative sur la protection des adultes dits vulnérables. Conformément à l'article 46 du règlement intérieur du Parlement européen, il contient des recommandations faites à la Commission.

Il s'agit d'un sujet qui m'a particulièrement intéressée, car il traite des problèmes et des difficultés que les citoyens européens peuvent être amenés à rencontrer ou qu'ils rencontrent dans la mise en œuvre de leurs droits. Nous devons avoir présent à l'esprit que chacun de nous peut, un jour, être concerné directement ou indirectement par la vulnérabilité.

La vulnérabilité peut avoir des origines physiques ou psychiques. Elle peut être la conséquence d'un accident de la vie où être due aux maladies dégénératives liées au grand âge. Je suis intimement persuadée qu'en raison des difficultés que traversent actuellement l'Union européenne et ses institutions, il est essentiel que l'Union se rapproche de ses concitoyens et s'occupe de sujets qui les concernent directement.

Protéger les plus démunis d'entre nous me paraît une mission essentielle. Au sein de la commission des affaires juridiques, nous avons convenu de définir la notion d'adultes vulnérables comme s'agissant de personnes physiques ayant atteint l'âge de 18 ans qui se trouvent, temporairement ou définitivement, en situation d'incapacité de gérer leur personne et/ou leur patrimoine. C'est la définition qui reprend celle de la Convention de La Haye du 13 janvier 2000.

Chaque État membre de l'Union a son propre cadre juridique avec des normes différentes pour la protection des adultes vulnérables. Toutefois, la libre circulation des personnes entraîne la création de liens juridiques transfrontaliers comme, par exemple, le fait d'avoir un lieu de résidence ou un patrimoine à l'étranger, de travailler à l'étranger, de se marier avec un étranger ou à l'étranger, de fonder une famille ou de divorcer dans un État de l'Union autre que celui de sa nationalité ou encore, simplement, de prendre sa retraite dans un autre État de l'Union.

Le patrimoine des personnes vulnérables peut être réparti dans plusieurs États membres, sans qu'il existe un cadre juridique uniforme au sein de l'Union pour protéger leurs droits. La disparité des législations nationales retarde trop souvent la prise de décision concernant la vie intime et personnelle, ou la santé, des adultes vulnérables. Cela crée, de fait, des entraves à l'exercice de leur liberté de circulation et rend la protection de leur personne et de leur patrimoine impossible. Comblé ce vide juridique permettrait à ces personnes de bénéficier pleinement du principe de libre circulation et de séjour, qui est l'un des principes fondamentaux de notre droit européen. L'objectif n'est pas d'harmoniser les mesures de protection existantes dans chaque État membre, dont l'établissement relève de la seule compétence des États, mais de mettre en place un ensemble de règles de droit visant à faciliter l'information, la reconnaissance et l'exécution de décisions concernant les adultes vulnérables en situation transfrontalière et de renforcer la coopération entre les États membres dans ce domaine.

Les principaux objectifs de cette proposition de recommandation sont les suivants: favoriser la reconnaissance de plein droit et l'exécution de mesures de protection prises par les autorités d'un État membre dans les autres États membres sans qu'il soit nécessaire d'avoir recours à un jugement d'exequatur. Ce sont des procédures qui sont longues, coûteuses et aléatoires; mettre en œuvre des fichiers ou des registres nationaux répertoriant, d'une part, les décisions administratives et judiciaires concernant les mesures de protection et, d'autre part, là où ils existent, les mandats d'inaptitude; mettre en place des formulaires uniques de l'Union destinés à favoriser l'information concernant les décisions administratives et judiciaires relatives aux adultes vulnérables; assurer que le partage entre les États membres des informations relatives au statut de protection des adultes vulnérables se fasse dans le respect du principe de confidentialité et des règles relatives à la protection des données à caractère personnel.

En conclusion, je rappelle qu'actuellement, en droit international, l'instrument juridique de référence pour les litiges transfrontaliers intra et extracommunautaires concernant les adultes vulnérables est la Convention de La Haye du 13 janvier 2000. Elle est entrée en vigueur le 1er janvier 2009. À ce jour, une quinzaine d'États l'ont signée et seulement sept l'ont ratifiée en 8 ans, à savoir, l'Allemagne, l'Autriche, l'Estonie, le Royaume-Uni, mais uniquement pour l'Ecosse, la Finlande, la République tchèque et la France. C'est nettement insuffisant pour en assurer l'application.

Nous espérons que la Commission suivra nos recommandations. Cela faciliterait grandement la vie des adultes vulnérables concernés par les situations transfrontalières. Cela faciliterait la vie de leur entourage ainsi que celle des professionnels qui sont en lien avec ces situations. Merci pour eux.

Victor Negrescu, în numele grupului S&D. – Domnule președinte, persoanele vulnerabile din cauza bolilor legate de vârstă sau a dizabilităților, care se deplasează ori locuiesc în alte țări europene, vor putea beneficia de mai multe drepturi și mai multă protecție dacă statele membre vor implementa recomandările din acest raport pe care îl vom adopta în plenul Parlamentului European.

Sunt bucuros că am contribuit în calitate de eurodeputat și de raportor din umbră al Grupului social-democrat la construcția acestui document. Este un pas important înainte pentru protejarea cetățenilor vulnerabili aflați în situația de a călători pe teritoriul european.

Din păcate astăzi, un senior care dorește să meargă în altă țară se poate confrunta cu pericolul să nu-i fie recunoscute unele drepturi, iar riscul este cu atât mai ridicat cu cât este mai vulnerabil. Proiectul urmărește astfel să rezolve parțial această problemă și să garanteze protecția juridică a persoanei și a bunurilor, prin cooperarea între statele membre. În primul rând este vorba de un gest de umanitate. Atunci când ești lovit de o suferință datorită vârstei înaintate sau ești afectat de o dizabilitate, meriți ca drepturile să-ți fie pe deplin protejate, inclusiv când te deplasezi dintr-o țară în alta și nu să fii hărțuit de autorități sau blocat de birocrăția excesivă.

Amendamentele mele și ale grupului nostru politic s-au referit la creșterea aspectului de persoane vulnerabile incluse, având în vedere mai ales numărul mare de cetățeni europeni care trăiesc astăzi în afara țării de origine, printre care, evident, se regăsesc și multe persoane vulnerabile. Toți cetățenii, fără discriminare, trebuie să beneficieze de libertatea de mișcare în Uniunea Europeană, motiv pentru care e nevoie să fie dezvoltate instrumente la nivel european care să rezolve dificultățile legate de deplasarea sau traiul în alte țări europene pentru adulții vulnerabili, cărora trebuie să li se garanteze protecție.

În acest sens, solicitarea noastră, a Parlamentului European, este garantarea circulației, recunoașterii și executării de către autoritățile din statele membre a măsurilor de protecție luate în favoarea unui adult vulnerabil de autoritățile altui stat. Dar obiectivul nostru central rămâne acela de a încuraja foarte clar statele membre să semneze și să ratifice Convenția de la Haga privind protecția internațională a adulților, dar și de a stimula îmbunătățirea cooperării dintre statele membre, recunoașterea automată și aplicarea deciziilor privind protecția adulților vulnerabili.

Νότης Μαριάς, εξ ονόματος της ομάδας ECR. – Κύριε Πρόεδρε, στον σύγχρονο κόσμο παρατηρούμε μια έντονη κινητικότητα. Ταυτόχρονα, λόγω της ευρωπαϊκής ιθαγένειας, οι ενήλικες και κυρίως άτομα της τρίτης ηλικίας ταξιδεύουν ή ακόμη και εγκαθίστανται ως συνταξιούχοι σε άλλες χώρες μέλη. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρατηρείται μία γήρανση του πληθυσμού με το 37% του πληθυσμού να είναι άνω των 60 ετών, ενώ το 10% του πληθυσμού είναι άνω των 80 ετών. Τα άτομα της τρίτης ηλικίας συνήθως είναι ευάλωτα σε ασθένειες και άλλα προβλήματα τα οποία δημιουργούν, αν θέλετε, ζητήματα για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διαχειριστούν, εφόσον βέβαια μπορούν να διαχειριστούν, την ίδια τους την περιουσία ή και τις προσωπικές τους υποθέσεις.

Αυτό συμβαίνει κυρίως με ασθένειες Αλτσχάιμερ και άλλα προβλήματα που υπάρχουν. Ως εκ τούτου, θεωρούμε σημαντική την παρέμβαση για να υπάρξει ένα ενιαίο νομικό πλαίσιο για τους ευάλωτους ενήλικες και νομίζω ότι η πρωτοβουλία που αναλαμβάνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι σημαντική.

António Marinho e Pinto, em nome do Grupo ALDE. – Senhor Presidente, Senhora Comissária, Caros Colegas, este relatório da colega Joëlle Bergeron interpela-nos quanto a uma das dimensões fundamentais da solidariedade, qual seja, a de garantir a todos os cidadãos condições para um final de vida com dignidade. É sobre este ponto da solidariedade que quero discorrer agora.

A solidariedade é, hoje, um imperativo político dos modernos Estados de Direito, talvez a sua mais impressionante marca social. Ela não decorre de um impulso religioso, do medo ou do amor a uma divindade por parte de outros seres humanos, mas é antes uma emanção da dignidade humana que se impõe como exigência política à sociedade no seu conjunto, ou seja, ao próprio Estado. A solidariedade como um imperativo ético-político é uma conquista da ilustração, é uma das sínteses mais emblemáticas dos valores do Renascimento e do Iluminismo europeus.

Infelizmente, um pouco por toda a parte, assistimos à sua desvalorização política, ora remetendo para instituições particulares as obrigações que ela impõe aos Estados, ora, pura e simplesmente, ignorando essas obrigações.

É, pois, necessário, diria mesmo imperioso, reforçar o conteúdo político da solidariedade, com medidas normativas que a tornem efetiva na vida dos cidadãos mais vulneráveis da União Europeia, sobretudo dos idosos. São, pois, necessárias decisões políticas que garantam a esses nossos concidadãos o exercício pleno de um dos Direitos Fundamentais da União: o direito de circulação. Só assim se valorizará um outro valor da Carta dos Direitos Fundamentais da Europa: a cidadania.

Por tudo isso, e adaptando uma frase conhecida, digo que este relatório pede ao Parlamento e à Comissão que dê este pequeno passo político-normativo, o qual será, porém, um passo de gigante na vida de milhões de compatriotas nossos.

Κώστας Χρυσόγονος, εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL. – Κύριε Πρόεδρε, οι άνθρωποι που πάσχουν από ψυχικά ή άλλα νοσήματα, τα οποία τους εμποδίζουν να διαχειριστούν την περιουσία τους ή ακόμη και τον εαυτό τους, έχουν ανάγκη ιδιαίτερης φροντίδας, τόσο από τα κράτη μέλη, όσο όμως και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ένωση οφείλει έμπρακτα να αποδείξει τον κοινωνικό της χαρακτήρα, παρέχοντας περισσότερα κονδύλια για την προστασία των ευάλωτων ατόμων, ιδιαίτερα στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα και κύματα μεταναστευτικών ροών. Στην πράξη όμως, όχι μόνο δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αλλά τα σκληρά οικονομικά μέτρα λιτότητας που έχουν επιβληθεί στην Ελλάδα και σε άλλα κράτη μέλη έχουν πρωτοφανή αρνητικό αντίκτυπο στα συστήματα υγείας και ασφαλιστικής κάλυψης.

Οι πολιτικές αυτές έχουν δυσχεράνει τις συνθήκες ζωής εκατομμυρίων ευάλωτων ανθρώπων, ιδίως ανθρώπων της τρίτης ηλικίας, ατόμων με ειδικές ανάγκες, προσφύγων, αλλά και ανθρώπων με σοβαρές σωματικές ή ψυχικές παθήσεις. Όλοι αυτοί φτωχοποιούνται και στερούνται επαρκούς κοινωνικής προστασίας και αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης. Συχνά μάλιστα, οδηγούνται σε πρόωρο θάνατο, ενώ η αξιοπρέπεια τους καταρρακώνεται καθημερινά.

Η έκθεση που ελπίζω ότι θα εγκρίνει σήμερα με μεγάλη πλειοψηφία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περιέχει μια σειρά από εύστοχες συστάσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με την προστασία των ευάλωτων ατόμων. Καλώ την Επιτροπή να ανταποκριθεί με ταχύτητα και πληρότητα στις συστάσεις αυτές.

Gilles Lebreton, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, la population européenne vieillit et les adultes vulnérables sont donc de plus en plus nombreux. Il est par conséquent légitime de s'en préoccuper. Le rapport Bergeron manque hélas l'objectif.

Le Parlement européen aurait dû recenser les solutions juridiques déjà mises en œuvre par certains États membres de l'Union et se borner à recommander aux autres États de s'en inspirer. Cela aurait permis de rendre hommage à la France, qui a mis en place depuis tout juste dix ans un système efficace de mandat de protection future.

Le rapport Bergeron a préféré sacrifier au culte fédéraliste de l'uniformisation. Au lieu de respecter la liberté de chaque État, il déplore que des différences existent entre les législations nationales, sans vouloir comprendre que cette diversité juridique est une richesse culturelle. Et il propose à la Commission d'élaborer un règlement qui imposera un carcan standardisé, à l'image du formulaire européen de mandat d'inaptitude dont il demande la création.

Au nom du principe de subsidiarité et, plus profondément, par respect de la souveraineté nationale, je m'opposerai donc à ce rapport.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, ο αριθμός των συμπολιτών μας που εμπίπτει στην κατηγορία που ορίζουμε ως ευάλωτους ενήλικες, είτε υπερήλικες, είτε άτομα με ειδικές ανάγκες, είναι μεγάλος και είναι προς τιμήν όλων το γεγονός πως έχουμε σήμερα εδώ ένα ψήφισμα που αφορά την προστασία και τα δικαιώματα αυτών των συνανθρώπων μας. Άλλωστε, η ποιότητα και το επίπεδο μιας κοινωνίας κρίνονται απ' τον τρόπο με τον οποίο αυτή στηρίζει τα πιο αδύναμα μέλη της. Δυστυχώς όμως, η κατάσταση απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί ιδανική, σε πολλά κράτη της Ένωσης.

Στην Ελλάδα, για να μπορέσει να αναλάβει ένας γονέας ενηλίκου με νοητική στέρηση τη δικαστική συμπαράσταση του παιδιού του, πρέπει να περάσει μέσα από μία ολόκληρη νομική διαδικασία η οποία μάλιστα του στοιχίζει και ένα αξιοσέβαστο ποσό. Είναι όμως μεγάλη υποκρισία της Ένωσης από τη μία πλευρά να ψηφίζει εκθέσεις με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των ατόμων αυτών και, από την άλλη, να μην εξαιρεί τους γονείς τους από τις περικοπές στους μισθούς, τις συντάξεις και τα επιδόματα. Αντίθετα, μέσω των προαπαιτούμενων που ίδια η Ένωση επιβάλλει, εξαιλιώνει τη ζωή τους. Τα έξοδα για μια οικογένεια που έχει ένα μέλος με ειδικές ανάγκες είναι αυξημένα.

Καλώ λοιπόν το Ευρωκοινοβούλιο και την Επιτροπή να μεριμνήσουν ώστε να εξαιρεθούν τα άτομα αυτά και οι γονείς τους απ' τις περικοπές μισθών, συντάξεων και επιδομάτων μέτρα τα οποία, παραπλανητικά, η κυβέρνηση στην Ελλάδα ονομάζει «μεταρρυθμίσεις».

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – Señor presidente, estamos tratando aquí la protección de los adultos vulnerables, es decir, todos los mayores de edad, mayores de dieciocho años que, temporal o definitivamente, no pueden gestionarse a sí mismos por incapacidad o no pueden gestionar su patrimonio.

Qué duda cabe de que los Estados miembros, de acuerdo con el principio de subsidiariedad, tienen ya su propio compendio normativo, sus propias normas, su marco jurídico para garantizar esta protección. Pero hay un vacío legal —y por eso estamos hoy aquí debatiendo este tema— cuando un adulto vulnerable va de un Estado a otro, se desplaza de un Estado miembro a otro o tiene el patrimonio repartido en distintos Estados miembros. Se produce un vacío legal para garantizar la libertad de circulación de ese adulto vulnerable y también para garantizar su patrimonio.

Proponemos, pues, utilizar, crear un mecanismo europeo que pueda proteger a estas personas con discapacidad, a estas personas con dificultades, a estos adultos vulnerables, para que puedan circular y para que la protección que un Estado miembro ha brindado a esa persona, a ese adulto vulnerable, se pueda reconocer y ejecutar en otro Estado miembro, para que pueda garantizarse ese reconocimiento. También proponemos reforzar la coordinación, la cooperación y la comunicación entre los Estados miembros para que se pueda garantizar esta protección.

Hay una necesidad, por lo tanto, de proteger y de rellenar ese hueco, aunque solo hubiera una persona vulnerable. El Parlamento Europeo y todas las instituciones europeas no crean los derechos, pero sí tienen que garantizarlos, y por eso es necesario garantizar que ni una sola persona vulnerable quede sin la protección de sus derechos.

Qué duda cabe de que el instrumento de Derecho internacional privado «bandera» es la Convención de La Haya, pero solamente ha sido firmada por nueve Estados miembros y ratificada por siete. También nos tiene que servir la Convención de las Naciones Unidas sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad. En definitiva, yo he visto que hay muy buena voluntad por parte de la comisaria. Yo le pido, comisaria, que se llenen todos los vacíos jurídicos para garantizar los derechos de todas las personas, y especialmente de los adultos vulnerables.

Michela Giuffrida (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il nostro dibattito oggi tocca il cuore, la vita stessa delle persone, persone anziane che non sono più in grado di gestire se stesse e i loro beni, che si trasferiscono da un paese all'altro in Europa, parenti, fratelli, magari i genitori che raggiungono i figli già all'estero da molti anni, persone che vogliono tornare nel loro paese d'origine dopo anni di emigrazione.

L'Europa è anche questo. Ma mentre la libera circolazione funziona, a volte è la burocrazia a rendere complicato il trasferimento. La vita degli adulti vulnerabili, le regole che governano la capacità di essere tutori, di gestire i loro beni sono competenza esclusiva degli Stati membri. Ed è comprensibile, ma quello che diciamo oggi è chiedere una maggiore flessibilità, una maggiore semplificazione per il riconoscimento di queste tutele tra paesi membri, perché non si debba ricominciare tutto da zero, moduli unici di mandato di inidoneità, riconoscimento *ipso iure* delle misure di protezione, maggiore cooperazione per maggiori tutele, perché la vulnerabilità non sia un ostacolo, anche di fronte alle amministrazioni.

Ángela Vallina (GUE/NGL). – Señor presidente, que una persona adulta con algún tipo de discapacidad o enfermedad pueda moverse libremente debería estar garantizado en la Unión Europea. Igualmente, que un representante legal de dicha persona pueda recibir un certificado de las autoridades de su país en un periodo de tiempo razonable sería también un derecho consolidado.

Estos son solo algunos ejemplos de lo que pretendemos aprobar hoy aquí. Queremos que la Comisión Europea, a través de un sencillo reglamento, fuerce a los Estados miembros a cumplir sus compromisos internacionales en materia de cooperación transfronteriza para las personas vulnerables mayores de edad.

Señora Jourová, creo que no deben oponerse a esta propuesta que, desde el Parlamento, le hacemos llegar a la Comisión. Desgraciadamente, como coordinadora en la Comisión de Peticiones, he escuchado en infinitas ocasiones que la Comisión Europea no tiene competencias en estos asuntos. Sin embargo, bajo el principio de subsidiariedad —es el artículo 5, apartado 3, del Tratado de la Unión Europea—, cuando los Estados no cumplen sus obligaciones, la Comisión Europea debe tomar cartas en el asunto. Así que les pido que, por una vez, no echen balones fuera y que garanticen la no discriminación y la libre circulación de estas personas.

Pavel Svoboda (PPE). – Pane předsedající, paní komisařko, budu hlasovat pro přijetí této zprávy, protože se jedná o vyvážený text na důležité téma práv zranitelných dospělých, a děkuji za něj paní zpravodajce. Zpráva se netýká uměle vytvořených problémů, ale naopak problémů, které již reálně existují a způsobují reálné potíže reálným občanům Evropské unie.

Stále více občanů členských států využívá svobodu pohybu v rámci Evropské unie. Jeden milion tři sta tisíc občanů starších šedesáti pěti let nežije ve svém původním členském státě. A především starší občané mohou mít prospěch z realizace návrhů obsažených v této zprávě.

Pravidla pro řešení situací s přeshraničním prvkem jsou sice upravena řadou evropských či mezinárodních předpisů, jde ale o velice různorodou oblast upravenou různými typy legislativy. Občané v dnešní době očekávají, že právní předpisy budou reflektovat jejich zvýšenou mobilitu. Občané dnes také oprávněně očekávají, že pokud se mohou legálně pohybovat přes hranice a mohou legálně nabyvat majetek v různých členských státech, budou moci například také zplnomocnit k jeho správě své příbuzné pobývající v jiném členském státě bez zbytečných administrativních procedur.

Domnívám se, že navrhovaná harmonizace uznávání výkonů rozhodnutí učiněných orgány členských států za současné existence jasně formulované výhrady veřejného pořádku je v zájmu občanů Evropské unie. Budoucí úprava musí být především maximálně přehledná a musí vytvořit přehledný a jednoduchý systém srozumitelný běžnému občanovi. Odstraňujeme-li mezeru v právu, musíme mít na mysli především vznik funkčních pravidel adekvátně reagujících na existující situaci.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Niech mi będzie wolno zacząć od gratulacji i słów uznania dla pani poseł sprawozdawcy Bergeron, a także dla kontrsprawozdawcy pana Nebrescu za sposób, w jaki przygotowali to sprawozdanie. Wiemy, o kim mówimy, mamy rekomendacje działań i określony harmonogram.

Wiele argumentów już padło i nie ma sensu ich powtarzać, ale chciałbym nawiązać do rzeczy zasadniczej: mówimy o obywatelach Unii Europejskiej. Jeżeli chcemy, żeby Unia nie była unią państw, rządów, koalicji, ale unią obywateli, to właśnie jest pokazanie tej wrażliwości. Tak, to jest Unia obywateli. Uważam, że w kontekście Unii obywateli nie powinniśmy mówić tylko o tych zdrowych, młodych, bogatych, ale również – w takim samym stopniu – o tych, którzy są w potrzebie. Pod tym względem cel został tutaj osiągnięty. Bardzo gratuluję jeszcze raz pani sprawozdawczyni i panu kontrsprawozdawcy.

Procedura „catch the eye”

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la tutela delle persone vulnerabili è una questione che merita molta attenzione. Trattasi di persone adulte che si trovano temporaneamente o definitivamente nell'incapacità di essere autosufficienti, la cui tutela necessita di una crescente attenzione.

Ormai è generalmente riconosciuto che il soggetto debole deve essere considerato titolare di speciali posizioni giuridiche che vanno coordinate nel quadro delle relazioni interpersonali e internazionali. Molti paesi dell'Unione hanno ratificato la Convenzione dell'Aia del 2000 sulla protezione degli adulti vulnerabili, ma è necessario che tutti gli Stati membri la ratifichino per rendere omogenea la tutela di questi soggetti in tutti i paesi dell'Unione.

Purtroppo i paesi UE hanno ciascuno una legislazione specifica e non vi è sempre uniformità giuridica tra gli Stati membri, creando evidentemente notevoli difficoltà giuridiche agli adulti vulnerabili. È dunque necessario che l'Europa lavori per individuare le migliori pratiche affinché la Convenzione dell'Aia trovi piena attuazione e che vengano superati i problemi e i ritardi registrati fino a questo momento.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodine predsjedniče, punoljetne osobe koje su privremeno ili trajno nesposobne brinuti se o sebi jedna su od posebnih skupina prema kojima svako zrelo društvo osjeća posebnu obvezu.

Često u ovome domu pričamo o pozitivnim pravima raznih društvenih skupina koje čine zdravi odrasli ljudi, sposobni za rad i neometano funkcioniranje u društvu. Drago mi je da danas raspravljamo i o onima kojima je naša solidarnost osnovni preduvjet za normalan život. Zaštita ranjivih odraslih osoba pri korištenju sloboda kretanja poseban je izazov zbog još uvijek prisutne fragmentacije pravosudnih sustava u Europi.

Poticanje potpunog priznavanja mjera zaštite koje su donijela nadležna tijela jedne države članice u svim drugim članicama te podjela informacija o statusu zaštite ključne su preporuke ovog izvješća koje mogu samo pozdraviti. Njihovom će punom primjenom ranjive odrasle osobe uživati višu razinu pravne sigurnosti i zato je to korak u pravom smjeru.

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, doamna comisar, sigur, sunt de acord cu raportul și felicit colegii care au lucrat. Adulții vulnerabili trebuie protejați. Toți oamenii care au probleme trebuie protejați. Dumneavoastră ați spus că este greu să fie Convenția de la Haga ratificată, dar în același timp ați spus că ați putea interveni cu instrumentul european de cooperare, care ar putea să ajute statele membre în ratificarea Convenției de la Haga.

Viața oamenilor trebuie protejată și persoanele vulnerabile din păcate nu se bucură de protecție în multe țări. În țările mai sărace este nevoie de finanțare, nu există suficiente fonduri. Cred de asemenea că persoanele vulnerabile trebuie să se bucure de mobilitate și cum să existe această mobilitate dacă nu au bani, dacă nu se pot deplasa? De multe ori sunt folosite persoanele vulnerabile și se profită de situația lor. Eu sunt umanist și cred că trebuie să dăm dovadă de solidaritate și fac parte din Grupul social-democrat aici, în Parlamentul European, sunt într-un partid umanist în țara mea și cred că nimic nu este mai important decât să găsim soluții concrete pentru ca aceste persoane vulnerabile, persoane adulte, să fie protejate și să se bucure de viață atât cât o mai au.

(Încheierea procedurii „catch the eye”)

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, I can repeat what I said at the beginning, namely that the Commission is fully committed to the international protection of adults and will keep Parliament informed on any developments in the field.

There were many questions regarding the ratification of the Hague Convention, so let me just briefly inform you about where we are on this. We have been consulting with the Member States on a continuous basis, but we did a screening at the end of 2016 and the findings were that nine Member States have ratified and acceded to the Convention; seven have signed; Portugal, Latvia and Ireland are about to ratify the Convention before the end of 2017; Slovakia is about to start preparation for the international procedure for signature and ratification; and Belgium has recently signed the Convention and will soon begin the ratification process. In Italy the bill prepared by the Government for the ratification of the Convention is now under examination by the relevant committee in the Parliament and the same situation applies in Greece. In Sweden the report of the inquiry appointed by the Government to consider the ratification is under way. Several Member States are still studying the Convention and completing their internal reforms of the legislation concerning vulnerable adults before considering ratification of the Convention. Let me name them: Romania, the United Kingdom (for England and Wales), Poland, Luxembourg, Bulgaria, Cyprus, Hungary, Malta and Denmark. We have received only a few negative replies. Croatia and the Netherlands have explicitly stated that they do not intend to ratify the Convention because, as I have already mentioned, of the budgetary costs which it may entail, and Spain has said that, from a legal point of view, accession is not deemed necessary because Spain has legally solved the international protection of adults in a balanced manner. So far Slovakia has not studied in detail whether to join the Convention. I felt I should inform you about this state of affairs in the Member States because I think it is very relevant to the discussion.

As for the role of the Commission, I can solemnly declare that this is a continuing political priority, which is not only expressed in the continuing funding of the projects, but also through mainstreaming, which I will do whatever the Commission proposes regarding new legislative proposals and other activities. This is not only in the area of justice and fundamental rights, but I also intensively try to mainstream the interests of vulnerable adults in the area of transport, consumer protection policy, the energy package, the Digital Single Market strategy and, last but not least, the relatively fresh work-life balance package, where we want to enable families to better combine their duties at home, including caring for disabled, handicapped or elderly members of their families, with their work. I am very much in favour of better social services in Europe and I do not intend that care for vulnerable adults should be institutionalised or dehumanised. These are my political priorities and I would like to thank Parliament for your continued support.

Joëlle Bergeron, rapporteure. – Monsieur le Président, je remercie mes confrères qui ont compris le but poursuivi par ce rapport d'initiative qui est effectivement de protéger les plus faibles d'entre nous et de leur permettre d'exercer leurs droits au même titre que tous les citoyens européens.

Ce sentiment de protection de l'autre peut avoir une origine soit philosophique, soit religieuse, et il est à mon avis plus important que la notion de souveraineté nationale. C'est pourquoi, Monsieur Lebreton, je crois que la souveraineté nationale doit s'effacer devant la vulnérabilité du prochain.

Le texte de la Convention de La Haye – qui est très bien et très équilibré, je l'ai toujours dit – a dix-sept ans, Madame Jourová. Cela fait dix-sept ans que les personnes vulnérables qui ont une résidence à l'étranger – dont je me suis occupée en tant que commissaire-priseuse –, doivent attendre quatre ans, voire cinq, s'ils deviennent héritiers, pour pouvoir hériter. Ils sont parfois morts avant d'avoir pu hériter. Ils ne peuvent pas divorcer, ils ne peuvent pas être placés en institution, ils ne peuvent pas être soignés puisque les interventions médicales nécessitent l'accord d'un tuteur, et si leur mesure de protection est française et qu'ils résident en Espagne, ils sont obligés de reprendre une mesure de protection en Espagne.

Je crois que ceux qui s'opposent à ce rapport n'ont pas compris son but. Ce rapport ne sert pas à modifier les législations nationales mais à faciliter la vie des plus faibles. Ce sont purement des mesures administratives de reconnaissance d'un statut de personne vulnérable.

Președintele. – Dezbateră a fost încheiată.

Votul va avea loc joi, 1 iunie 2017.

Declarații scrise (articolul 162)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – Tarptautiniu lygmeniu pagrindinis galiojantis dokumentas, kuriame nustatytos tarptautinės teisės taisyklės dėl suaugusių asmenų apsaugos, yra 2000 m. sausio 13 d. Hagos konvencija. Joje numatytos svarbios taisyklės, kaip spręsti pažeidžiamų suaugusių asmenų, t. y. 18 metų sulaukusių asmenų, kurie laikinai arba visam laikui negali pasirūpinti savimi ir (arba) savo turtu, tarpvalstybines problemas. Tačiau praėjus daugiau nei 17 metų nuo jos priėmimo, ją pasirašė 9 valstybės ir 7 valstybės yra ją ratifikavusios. Vienas iš ES teisės pagrindų yra laisvas asmenų judėjimas. Asmuo, kuriam jau taikomos ar gali būti taikomos apsaugos priemonės vienoje šalyje, gali persikelti į kitą valstybę narę ir įgyti turto keliose ES valstybėse narėse. Tačiau ES nėra nustatyta vieno teisės akto, kuris sudarytų sąlygas pažeidžiamiems suaugusiems asmenims gauti tinkamą apsaugą tarpvalstybiniais atvejais. Šios aplinkybės gali sukliudyti tokiems asmenims pasinaudoti savo judėjimo laisve ir apsunkinti jų turto apsaugą. Ištaisius šią teisingą spragą pažeidžiami suaugę asmenys galėtų visapusiškai naudotis ES laisvo judėjimo ir apsigyvenimo principais ir nepatirti galimų sunkumų, susijusių su savo ir savo turto apsauga. Visos valstybės narės turi savo teisės sistemas su įvairiomis pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos priemonėmis ir šiuo pasiūlymu siekiama ne suderinti jau galiojančias apsaugos priemones, bet nustatyti teises taisykles, kurios palengvintų vienos valstybės narės institucijos priimtų sprendimų pripažinimą ir vykdymą kitose bei valstybių tarpusavio bendradarbiavimą šioje srityje.

Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Constatăm în prezent că, în ceea ce privește măsurile de protecție a adulților vulnerabili, aceasta continuă să reprezinte un domeniu în care, la nivel european continuă să existe discrepanțe și disparități între legislațiile statelor membre privind competența jurisdicțională, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea măsurilor de protecție a adulților.

Deși există prevederi referitoare la acest lucru în Convenția de la Haga, care ar putea răspunde la problemele transfrontaliere în ceea ce privește adulții vulnerabili, există state membre care nu au ratificat-o, iar acest lucru subminează protecția adulților vulnerabili în situații transfrontaliere în Uniune.

Ca atare, susțin propunerea de a derula și finanța proiecte de sensibilizare a cetățenilor europeni cu privire la situația adulților vulnerabili și măsurile de protecție care îi vizează, precum și la serviciile disponibile în domeniul protecției adulților vulnerabili.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), na piśmie. – Zmiany demograficzne w Europie spowodowały znaczny wzrost liczby osób dorosłych szczególnej troski. Obecnie na świecie żyje ponad 50 mln osób powyżej 80. roku życia, a według danych Komitetu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych ONZ w 2025 r. będzie ich 137 mln. Osoby dorosłe wymagające szczególnej troski to nie tylko osoby starsze, lecz także młode osoby o obniżonej sprawności umysłowej lub fizycznej. Każde państwo członkowskie Unii posiada własne ramy prawne służące ochronie osób dorosłych szczególnej troski. Tymczasem jedną z podstawowych norm unijnych jest zasada swobodnego przepływu osób, a obecnie nie istnieją jednolite ramy prawne w obrębie Unii umożliwiające odpowiednią ochronę takich osób w sytuacji transgranicznej. Stanowi to przeszkodę dla korzystania przez te osoby z prawa do swobody poruszania się i utrudnia ochronę ich majątku. Wypełnienie tej luki prawnej jest więc konieczne. Bez wątplenia nie chodzi o całkowite zharmozowanie środków ochrony istniejących w poszczególnych państwach członkowskich, ale o wdrożenie zestawu zasad

prawnych mających na celu ułatwienie uznawania i wykonywania orzeczeń oraz opracowanie innych mechanizmów, które umożliwiłyby przepływ i uznawanie we wszystkich państwach członkowskich Unii pełnomocnictw na wypadek konieczności wejścia na drogę sądową.

Момчил Неков (S&D), в писмена форма. – В нашите дискусии и дебати чест акцент биват младите и развиването на младежки политики. Не трябва обаче да бъдат пренебрегвани уязвимите пълнолетни лица, които, поради нарушени или недостатъчни лични способности, не са в състояние да защитават собствените си интереси, както и тези на своето имущество, било временно или окончателно. Тези лица също са европейски граждани и също имат право на свободно движение и равен достъп до услуги в рамките на Съюза. Поради по-различния им статут обаче произтичат проблеми и трудности. Обръщам се с призив към Комисията да даде подкрепа и да предвиди ресурси с цел да бъдат доведени до знанието на гражданите на ЕС законодателството на държавите членки в областта на уязвимите пълнолетни лица и мерките за тяхната защита. В тази връзка смятам, че е похвално за ЕС, че няколко държави са подписали Хагската конвенция относно международната защита на пълнолетни лица. За съжаление моята страна България не е подписала или ратифицирала конвенцията. Призовавам българското правителство да положи необходими условия конвенцията да бъде подписана, ратифицирана и включена в българското законодателство, с цел да се гарантира равен достъп за всички граждани до услуги и възможности.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), în scris. – Este deja cunoscut faptul că protecția adulților vulnerabili, indiferent dacă vulnerabilitatea este de origine fizică sau psihologică, care își exercită libertatea de circulație în cadrul UE, este o problemă transfrontalieră, legată de drepturile fundamentale ale omului.

Protejarea celor vulnerabili reprezintă o misiune a UE și este necesară în contextul în care există discrepanțe între legislațiile statelor membre referitoare la competența jurisdicțională, legea aplicabilă și executarea măsurilor de protecție a adulților vulnerabili. Diversitatea legislației aplicabile și multiplicitatea instanțelor competente poate afecta nu doar dreptul adulților vulnerabili de a circula liber și de a locui într-un stat membru al UE, ci și protecția patrimoniului lor.

De aceea, este salutară recomandarea făcută Comisiei ca măsurile de protecție luate de autoritățile unui stat membru să fie recunoscute automat în celelalte state membre. Astfel, persoanele vulnerabile din cauza bolilor legate de vârstă sau de dizabilităților, care locuiesc în alte țări europene sau care circulă în interiorul Uniunii pot beneficia de mai multe drepturi și mai multă protecție. Evident, implementarea recomandărilor din prezentul raport necesită aplicarea de mecanisme de cooperare între statele membre, în vederea facilitării și promovării comunicării între autoritățile competente.

Ivo Vajgl (ALDE), pisno. – Močno podpiram poročilo s priporočili Komisiji o varstvu ranljivih odraslih skupin. Pri zaščiti ranljivih skupin gre za zaščito osnovnih človekovih pravic in uživanje osnovnih človekovih pravic se ne sme in ne more končati na mejah članic Evropske unije.

Zato se pridružujem pozivom Evropski komisiji, da države članice pristopijo k vzpostavljanju osrednjih organov, ki bodo nosilci izmenjave potrebnih informacij med državami članicami EU o pravicah in položaju ranljive osebe. To bo ranljivim osebam ter njihovim skrbnikom oz. pooblaščenecem vsekakor zagotovilo dostojnejše in manj zapleteno življenje pri njihovem gibanju ter bivanju znotraj Evropske unije. Naša dolžnost in dolžnost Evropske komisije je, da države članice Evropske unije, ki še niso ratificirale Haaške konvencije, pozovemo, da to storijo čim prej.

Zaščita ranljivih skupin na mednarodnem nivoju oz. nivoju mednarodnega prava je še toliko bolj pomembna v luči demografskih sprememb. Evropska unija oziroma njene članice morajo zato pri sprejemanju mednarodnih aktov za zaščito ranljivih skupin odigrati napredno in vidno vlogo. Demografske spremembe v Evropi namreč spreminjajo našo družbo in več kot potrebno je, da se temu prilagodi tudi mednarodno pravo. Prebivalstvo Evropske unije postaja vse starejše in zato bomo morali v prihodnje še več pozornosti nameniti zaščiti pravic starejših in vseh ranljivih skupin.

(*Ședința, suspendată la ora 10.45, a fost reluată la ora 11.30*)

PRÉSIDENCE DE MME Sylvie GUILLAUME*Vice-présidente***6. Wniosek dotyczący aktu Unii: Patrz protokół****7. Głosowanie**

La Présidente. – L'ordre du jour appelle l'Heure des votes.

(Pour les résultats des votes et autres détails les concernant: voir procès-verbal)

7.1. Wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Béli Kovácsa (A8-0203/2017 - Heidi Hautala) (głosowanie)**7.2. Stawki podatku od wartości dodanej stosowane do książek, gazet i czasopism (A8-0189/2017 - Tom Vandenkendelaere) (głosowanie)****7.3. Łączność internetowa na rzecz wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i spójności: europejskie społeczeństwo gigabitowe i 5G (A8-0184/2017 - Michał Boni) (głosowanie)**

— *Après le vote:*

Arne Gericke (ECR). – Madam President, it is a little late, but I just wanted to say that today is the official global day of parents. Today was proclaimed by the UN General Assembly 2012 and honours parents throughout the world. The global day provides an opportunity to appreciate all parents in all parts of the world for their selfless commitment to children and their lifelong sacrifice towards nurturing this relationship.

So, Madam President, as a sign of honour, and with your permission, I would kindly ask all in Parliament who are parents to stand up on their special day.

La Présidente. – Monsieur Gericke, il ne s'agit pas d'une motion d'ordre. Nous apprécions votre hommage aux parents et, d'ailleurs, on peut également ne pas être parent.

7.4. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (A8-0152/2017 - Joëlle Bergeron) (głosowanie)**7.5. Wprowadzenie w odniesieniu do Ukrainy tymczasowych autonomicznych środków handlowych (A8-0193/2017 - Jarosław Wałęsa) (głosowanie)**

— *Après le vote:*

Jarosław Wałęsa (PPE). – Madam President, I would like to ask for the referral back to the Committee for Interinstitutional Negotiations.

(Le Parlement approuve la demande.)

- 7.6. **Jednolity formularz wizowy (A8-0028/2016 - Sylvia-Yvonne Kaufmann) (głosowanie)**
- 7.7. **Wieloletnie ramy prac dla Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018-2022 (A8-0177/2017 - Angelika Mlinar) (głosowanie)**
- 7.8. **Wieloletnie ramy dla Agencji Praw Podstawowych UE na lata 2018-2022 (B8-0384/2017) (głosowanie)**
- 7.9. **Cyfryzacja europejskiego przemysłu (A8-0183/2017 - Reinhard Bütikofer) (głosowanie)**
- 7.10. **Nowy konsensus europejski w sprawie rozwoju – nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość (B8-0387/2017, B8-0390/2017) (głosowanie)**
- 7.11. **Odporność jako priorytet strategiczny działań zewnętrznych UE (B8-0381/2017) (głosowanie)**
- 7.12. **Zwalczanie antysemityzmu (B8-0383/2017, B8-0388/2017) (debata)**
- 7.13. **Konferencja wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (B8-0382/2017) (głosowanie)**

La Présidente. – Ceci clôt l'Heure des votes.

8. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

8.1. Łączność internetowa na rzecz wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i spójności: europejskie społeczeństwo gigabitowe i 5G (A8-0184/2017 - Michał Boni)

Explications de vote orales

Michela Giuffrida (S&D). – Ho votato a favore di questa relazione perché individua razionalmente i vantaggi del progresso del mondo digitale. Si parla di istruzione, di sanità, di industria. Tutto vero, ma non possiamo guardare al futuro senza considerare la realtà del presente.

Un'Europa a 5G oggi sembra quasi un film di fantascienza. In Europa il divario digitale esistente tra regioni, in particolare tra zone rurali e urbane, è ancora notevole. Dobbiamo partire dalla consapevolezza che è improbabile che le zone rurali, così come quelle montane o insulari, godano degli stessi vantaggi derivanti dalla società dei gigabit che sono avvertiti nelle città o nelle regioni centrali. Basti pensare alla banda larga, che ancora non è una realtà omogenea in tutta Europa. Il pericolo è che il 5G aumenti questo divario tra regioni emarginando quelle periferiche e quelle più deboli.

Perché allora non iniziare ad investire proprio in queste regioni meno sviluppate? La proposta è provocatoria, naturalmente, ma forse potrebbe essere il giusto stimolo per un progresso necessario verso una società del 5G che non può lasciare nessuno indietro.

Daniel Hannan (ECR). – Madam President, the telecommunications revolution has improved people's lives in a way that no legislation from this or any other chamber can begin to approach. There has been an absolute transformation of the human condition, particularly in developing countries, and it is something almost wholly unforeseen by politicians.

What's been the response of the European Commission? I can't help noticing that there have been an awful lot of legal actions in the last five years against US-based tech firms, perhaps in pursuit of what Commissioner Oettinger calls 'digital independence' for the EU. Microsoft, Google, Apple – they've all been on the receiving end of it. Of course there aren't really European equivalents to these firms, and perhaps the reason for that is because of the regulatory regime that we've created here. It may be no coincidence that since the Brexit vote we've seen Google and Apple, and most recently Snapchat, relocating to London in full knowledge that Britain is leaving the European Union. Perhaps it's precisely because of what they know about the EU's regulatory environment that they're shifting.

Petras Auštrevičius (ALDE). – Madam President, I voted in favour of this excellent and innovative report. The 5G network presents our societies and the European Union's industry with new and great digital possibilities by enabling new connectivity opportunities via both high-quality and high-capacity networks.

In addition, I fully agree with the idea expressed in the report that in order to seize these opportunities we need to ensure that the necessary conditions to develop 5G infrastructure are in place by 2020-25 and, I hope, much earlier, namely: a transparent, competitive and investment-friendly regulatory framework, and a willingness from EU Member States to create a much-needed common network of operability at the EU level.

Момчил Неков (S&D). – Г-жо Председател, твърдо подкрепям амбициозния план на Европейската комисия за осигуряване на свръхбърз интернет в началните и средните училища, университетите и библиотеките от 2025 година. Вярвам, че това ще подобри начина, по който учениците и студентите усвояват учебния материал, както и методите на преподаване.

Намирам за притеснителна, обаче, огромната разлика между държавите в Европейския съюз по отношение на достъпа до високоскоростен интернет. Още по-тежка е ситуацията в селските и отдалечените райони, където масово няма 3G и 4G. Това още повече задълбочава пропагата между града и селото.

За съжаление България отново е в пълното на класацията по навлизане на цифровите технологии. Едва 55% от българските домакинства са абониран за фиксирана широколентова връзка. На фона на тази статистика изглежда абсурдно, че приоритет на г-н Борисов е създаването на електронно правителство, докато в същото време само 31% от българите имат основни дигитални умения.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – 100MB/s to dla wszystkich konsumentów pewne minimum. 1 do 100GB/s dla wielkich przedsiębiorstw finansowych, przemysłu, środków transportu, instytucji transportowych to właściwie w tej chwili norma. Chcę natomiast zwrócić uwagę na jedną rzecz: przyspieszając rozwój wszystkich elementów jakościowych rynku cyfrowego, doprowadzamy z drugiej strony do bardzo poważnej sytuacji luki kompetencyjnej w zakresie cyfrowym, czyli pewnych wykluczeń cyfrowych. I przy tej okazji pragnę podkreślić konieczność zadań edukacyjnych, zwłaszcza w szkołach, po to, aby te wykluczenia na rynku cyfrowym ograniczać.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, I was in favour because 5G will be the next key building block of our future society. The Commission's action plan, aimed at making the EU a world leader in the deployment of standardised 5G networks from 2020-25, is rather ambitious. Our task is to ensure that this ambitious plan will be fulfilled. To reach that aim the Commission, the Member States and the European Parliament should coherently fulfil their parts of the common task. The Commission should ensure long-term financing for the 5G action plan and network modernisation; Member States should implement the 5G action plan in regions and cities, and implement measures for a high common level of security of network and information systems across the Union. We should step up efforts on standardisation and adopt effective measures to fight piracy. The direction is right, ambitions are high, so we should go forward and not repeat previous mistakes.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem rovněž hlasoval pro, protože považuji přístup k internetu za absolutně klíčovou agendu ve všech praktických politikách Evropské unie, a chtěl bych poukázat na to, že právě přístup k internetu nejenže zlepšil kvalitu života, ale je vlastně podmínkou k elektronizaci veřejné zprávy. A už tady zaznělo od kolegyně Neková, já pokládám za velmi důležité, aby se nerozevíraly dále nůžky mezi venkovem a těmi centrálními oblastmi.

Je předpoklad, že 70 % evropské populace bude do dvaceti let žít v největších evropských aglomeracích, a pokud někde na venkově dnes řeknete, že třeba nemají ani přístup ke 3G, tak hovoříme-li dnes o přístupu k 5G provozní rychlosti, tak se vlastně bavíme jakoby o výletu na Mars. Je důležité, aby se tyto nůžky dále nerozevíraly a abychom se soustředili na to, aby lidé zůstávali i na venkově. K tomu je přístup k internetu velmi klíčový.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já jsem také podpořil tuto zprávu. Považuji za velmi důležité, aby Evropská unie řešila otázku přístupu k vysokorychlostnímu internetu.

Ostatně vůbec téma digitalizace společnosti je jedno z klíčových témat Evropské unie a je to klíčové téma i tohoto období Evropského parlamentu. Ostatně jsem také podpořil další zprávu, která se týká digitalizace společnosti, a to je digitalizace evropského průmyslu, o které jsme také dnes hlasovali.

Kolegové tady už dnes vysvětlili a i v rámci rozpravy bylo vysvětleno, proč je toto téma důležité. Pokud chceme zachovat to, aby Evropská unie, evropské země byly lídry světových technologií a světového průmyslu, pak bez digitální revoluce se neobejdeme. Proto všechny tyto návrhy podporuji, bude třeba, aby Evropská komise řešila míru investic do těchto technologií, protože v Evropě investujeme pouze třetinu oproti Spojeným státům americkým do moderních digitálních technologií. Je třeba více peněz, nejen obecně pouze o tom hovořit.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, I have always advocated strongly for initiatives that support the growth and spread of high-speed connectivity throughout all of Europe. In recent years I've observed its true potential being realised by Irish and European citizens alike. The implementation of faster and higher-quality connectivity for all Europeans can act as a vital vehicle of improvement in the areas of economic growth and employment for all areas of European society. This report will play a key role in the advancement of Europe's Digital Agenda and will allow us to maintain our position at the forefront of global innovation and investment by becoming a 5G and gigabit society.

Dá bhrí sin, mar fhocal scoir, ba mhaith liom mo chomhghleacaí Michał Boni a mholadh as ucht an togha oibre agus na huaireanta go léir a thug sé chun na moltaí seo a chur os ár gcomhair. Tíocfaidh maitheas as a chuid oibre amach anseo do chuile dhuine san Aontas.

8.2. Ochrona osób dorosłych szczególnej troski (A8-0152/2017 - Joëlle Bergeron)

Explications de vote orales

Daniel Hannan (ECR). – Madam President, there is one charge against which I would always defend members of this House, and that is the widespread belief in many of our Member States that MEPs are lazy: that we come here and sit around and do nothing.

Frankly, the world would be a much better place if that charge were true: if, instead of constantly legislating, people would come in, and clock in for their very generous attendance allowance, and then go and work on their golf handicap or read a novel, or do something other than meddling in the lives of everybody else. But, of course, human nature being what it is, we – having claimed all of these generous expenses – decide we have to do something, we have to justify our work in some way, and so we produce reports like this.

On what conceivable measure is this anything that has to do with the European Union? Of course the protection of vulnerable adults is a critical function but by any conceivable ...

(heckling)

I am sorry but I am being heckled by a sort of lefty Yahoo over there, who is gibbering and ranting like a stricken animal. But, by any conceivable supposition, this is something that is reserved for the Member States. Why not recognise the limits of what we can do?

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Madam President, I would like to ask you to censor this so-called colleague who is insulting the whole House.

La Présidente. – Monsieur Bütikofer, je ne suis pas habilitée à sanctionner M. Hannan. Par contre, si vous faites une remarque par écrit, nous en tiendrons compte et nous l'examinerons, bien entendu.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, υπερπήφισα την έκθεση. Όπως είπα και στην ομιλία μου πριν λίγο, οι ευάλωτοι ενήλικοι χρειάζονται προστασία, ιδίως όσοι ενήλικοι, κυρίως άτομα της τρίτης ηλικίας, πάσχουν από διανοητικές ασθένειες, όπως το Αλτσχάιμερ ή από σωματικές ασθένειες και αναπηρίες, ιδίως σε μια φάση όπου ο πληθυσμός των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης άνω των 60 ετών φτάνει στο 37%, ενώ το 10% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι άνω των 80 ετών.

Η συνεργασία των κρατών μελών σε θέματα δικαστικής συμπαράστασης των ενηλίκων, όπως η αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων στον τομέα αυτό, είναι απαραίτητη και η έκθεση που ψηφίσαμε διευκολύνει αυτή τη συνεργασία, καθώς και την παροχή προστασίας των ευάλωτων ενηλίκων οι οποίοι μετακινούνται διασυνοριακά εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já jsem tuto zprávu podpořil. Na rozdíl od jednoho z předřečníků si myslím, že v době, kdy narůstá počet seniorů, kteří bohužel v pozdní fázi trpí určitými zdravotními problémy, a tedy jsou částečně nesvéprávní, tak je nutné zabývat se tématem, jak tyto osoby ochránit.

My jsme třeba v České republice přijali nový občanský zákoník, který velmi výrazně chrání osoby, které jsou omezené ve své svéprávnosti, a je jasné, že pokud tyto osoby vstupují do přeshraničních právních vztahů, tak je nutné, aby i Evropská unie tuto otázku řešila a poskytla takovýmto lidem ochranu, protože populace stárne, a jak už jsem naznačil, všichni odborníci se shodují na tom, že bohužel ve starší generaci, u starších seniorů narůstá množství různých nervových onemocnění, která mohou vést k omezení svéprávnosti. Těmto lidem je třeba zajistit důstojný život a ochránit jejich práva. Tato zpráva o tom hovoří, a proto ji podporuji, protože si myslím, že je logická a může pomoci lidem, kteří se dostanou do určité těžké situace.

8.3. Wprowadzenie w odniesieniu do Ukrainy tymczasowych autonomicznych środków handlowych (A8-0193/2017 - Jarosław Wałęsa)

Explications de vote orales

Момчил Неков (S&D). – Г-жо Председател, Украйна е страна – съсед и партньор на Европейския съюз. Вярвам, че трябва да работим и сътрудничим с нея. За мен, обаче, приоритет трябва да бъдат интересите и притесненията на европейските и, в частност, на българските производители.

Аз не подкрепих предложението за увеличаване на безмитния внос на няколко селскостопански индустриални продукта, защото производителите в моята страна България вече усещат натиск от вече съществуващия безмитен режим.

Миналата година хиляди тонове мед останаха нереализирани в България заради внос от трети страни. Производители на маслодайни култури също усещат натиск от вноса от Украйна. В света неолиберализма и свободната търговия задушават европейския производител. Пред него има редица законови изисквания, екологични стандарти и ред други предизвикателства.

С улеснен внос добавяме и допълнителна конкуренция към този набор от трудности. Нека направим единния пазар достъпен и работещ за европейския производител.

Petras Auštrevičius (ALDE). – Madam President, I did indeed vote in favour of this report on the Commission's proposal suggesting additional temporary economic trade preferences for Ukraine. We need to understand that Ukraine is at the moment undergoing enormous economic difficulties and at the same time undertaking very complex economic reforms. Therefore, I believe that this Commission proposal is both timely and right. It is complementary to the already existing EU concessions and the DCFTA trade preferences, and will allow increasing annual tariff rate quotas for certain products. I believe it will help to speed up Ukraine's economic recovery, deal with the consequences of the ongoing embargo from the Russian side and further facilitate bilateral trade relations between Ukraine and the European Union.

Monica Macovei (ECR). – Doamnă președintă, produsul intern brut al Ucrainei a crescut în 2016 cu peste 1%. Prin votarea acestui raport, Ucraina va primi încă un impuls pentru dezvoltare. Trebuie însă să ne asigurăm că banii aceștia, făcuți din comerțul fără taxe vamale în Uniunea Europeană, nu trebuie să ajungă decât la oameni și nu în buzunarele oligarhilor.

Practic, potrivit acestui acord, timp de trei ani Ucraina va exporta pe piețele europene, fără taxe vamale, cereale, fructe, produse industriale. Trebuie să luăm măsuri pentru a preveni un flux crescut de cereale ieftine din Ucraina pe piața Uniunii în același timp. Și, nu în ultimul rând, autoritățile din Ucraina trebuie să intensifice lupta anticorupție și antifraudă, să constituie mai repede instanțele anticorupție și să depolitizeze justiția, să numească un procuror general care nu este politician, așa cum este cel de astăzi, și unul care să aibă studii legale și care să aibă experiență legală.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, já jsem podpořila tuto zprávu o návrhu nařízení na zavedení dočasných autonomních obchodních opatření pro Ukrajinu, která by měla umožnit vyšší vývoz zemědělských a průmyslových produktů z Ukrajiny do Unie. Tato opatření by přitom neměla mít na evropský trh žádný významný dopad. Mohou však zásadně pomoci Ukrajině.

Připomínám, že v roce 2015 pokleslo ukrajinské HDP o 9,8 % a poklesl také podíl ukrajinského obchodu s Ruskem z 27 % na 13 %. Ukrajinci si v roce 2014 vybrali integraci s demokratickou Evropskou unií před sférou vlivu putinského Ruska a tvrdě na tuto volbu doplatili.

Na závěr chci vyjádřit velkou radost z toho, že v Nizozemsku byla dokončena ratifikace asociační dohody s Ukrajinou a její účinnosti tedy již nic nebrání.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Instrument w postaci ekonomicznych środków dla Ukrainy to dobry pomysł, dlatego go poparłem. Ale chcę zwrócić uwagę na dwa istotne elementy: po pierwsze pojawienie się tego instrumentu to odpowiedź na sytuację na Ukrainie, która, krótko mówiąc, jest zła, zarówno jeżeli chodzi o kondycję gospodarki, jak i, co ważniejsze, o reformy. O te reformy, które miały poprawić sytuację gospodarczą, sytuację finansową, a także funkcjonowanie podmiotów gospodarczych.

Chcę jednak przy tym głosowaniu apelować o to, aby instrument ten był skierowany przede wszystkim do małych i średnich podmiotów gospodarczych, a nie do najważniejszych dużych podmiotów oligarchicznych, dlatego że to nie poprawi sytuacji na Ukrainie. I przy tej okazji warto też zwrócić uwagę na konieczność budowania pewnych mechanizmów wspierających społeczeństwo obywatelskie i małe podmioty gospodarcze, na przykład na Białorusi.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, καταψήφισα την έκθεση για την εισαγωγή αυτόνομων εμπορικών μέτρων για την Ουκρανία διότι προβλέπει επιπλέον συμπληρωματικές εμπορικές παραχωρήσεις για την αδασολόγητη εισαγωγή από την Ουκρανία σιτηρών, μεταποιημένων ντοματών, μελιού και χυμού σταφυλιού. Με τις ρυθμίσεις αυτές, καθώς και με τη ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ουκρανίας, έχουμε αθρόα και αδασολόγητη εισαγωγή από την Ουκρανία αγροτικών προϊόντων και τροφίμων με αποτέλεσμα να βλάπτεται η οικονομία χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι η Ελλάδα, και να διαλύονται τα συμφέροντα των Ελλήνων αγροτών, κτηνοτρόφων, μελισσοκόμων, και των ελληνικών βιομηχανιών τροφίμων.

Όπως έχω υποστηρίξει και άλλες φορές, απαιτείται η επαναφορά της αρχής της κοινοτικής προτίμησης, αρχή πάνω στην οποία στηρίχθηκε η ΕΟΚ που παρείχε προστασία στους αγρότες της Κοινότητας. Δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, στο όνομα της πολιτικής συμπάραστασης στην Ουκρανία, να διαλύει την αγροτική οικονομία των κρατών μελών της και ιδίως της Ελλάδας. Καταψήφισα λοιπόν την έκθεση.

Charles Tannock (ECR). – Madam President, as Russia continues the proxy war in the east of Ukraine and its illegal occupation of Crimea, it is right in this House that we and in the rest of the European Union continue to support Ukraine, standing up for the rules-based international order and values that we all believe in, and also demand a full implementation of the Minsk agreements. Ukraine has seen its share of exports to Russia halve since 2013, a major dislocation of its trade given the historic links between the two countries.

So I strongly welcome the DCFTA that has been in place since last year, and I'm equally supportive of these additional measures that aim to further support Ukraine's now-growing economy and its further integration into the European Union's Single Market. We do now see a commitment by Ukraine to transition to a full market economy. I'm also pleased that the Netherlands ratified the association agreement this week, a welcome sign showing that the EU is now fully united in support of Ukraine and its Euro-Atlantic aspirations.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, as written in the annotation, the aim of this legislative proposal is to increase the existing trade flows and to foster bilateral trade and economic cooperation between Ukraine and the EU. But in the same document it is written that the European Union will see a loss of customs revenue corresponding to less than EUR 50 million annually with a very limited impact on the EU's own resources. Limited impact means that, in reality, this proposal is empty. It is the lowest possible result. Nevertheless, the Committee on International Trade (INTA), based on trade suggested, made additional cuts for certain product groups, such as wheat, maize and processed tomatoes. We can compare it with a situation where someone presents a gift to his friends in a very big, beautiful box, but inside there is a very small piece of candy at the bottom. Such a gift can be perceived only as mockery.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem tuto zprávu podpořil a na úvod chci říci, že i podle mého názoru ta podpora, která by měla směřovat k ukrajinské ekonomice, by měla být vyšší.

Nicméně pokud bylo na stole aspoň toto opatření, tak jsem jej rád podpořil. Myslím si, že do jisté míry musíme mít špatné svědomí z toho, jak vlastně beztrestně mohlo projít porušení mezinárodního práva v Rusku. A nemohla-li Evropská unie pomoci jakkoliv vojensky, to samozřejmě není naším cílem a nebylo to ani možné, tak ta jediná podpora může spočívat právě v podpoře ukrajinské ekonomiky a zachování embarga, které evropské země nastolily.

Nesmíme ovšem zapomínat i na regiony, které budou dotčeny těmito opatřeními, a to uvnitř Evropské unie. Jsou to zejména ty okolní regiony a i k nim bychom měli směřovat určité podpůrné kroky.

Já bych jednoznačně chtěl ocenit také dokončení ratifikace asociační dohody s Ukrajinou, protože tento krok Nizozemska je nepochybně ve světle referenda, které proběhlo, velmi proevropský.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já jsem také podpořil tuto zprávu, ale stejně jako někteří kolegové jsem trochu zklamán z toho, že ten projekt není příliš ambiciózní a že naopak na půdě Evropského parlamentu se zúžil okruh produktů, které by měly být v té bezcelní zóně, v bezcelním pásmu, to znamená naše pomoc Ukrajině tady je, ale je mnohem menší, než původně navrhovala Evropská komise, a já osobně se domnívám, že to je, jak už řekl jeden z předřečníků, malý dárek ve velké krabici s velkou mašlí.

Takže ano, podpora ano, ale do budoucna bychom se měli zamyslet, jak Ukrajině více pomoci. Je v našem geopolitickém zájmu, zájmu Evropy, aby Ukrajina přežila, stabilizovala se a aby tam do budoucna nenarůstaly proruské síly. Je to náš vlastní zájem, to znamená, pustit Ukrajinu na evropský trh není pouze naše velkorysost, činíme to nejen proto, že chceme demokratickou a stabilní Ukrajinu, ale činíme to ve vlastním zájmu. Tak bychom k tomu měli přistupovat a být tedy možná více velkorysí, než je tento návrh.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, tá mórán fulaingthe ag muintir na hÚcráine, ar dtús nuair a bhí siad faoi smacht díreach na Rúise agus le déanaí agus an Rúis ag tógaint an Chrimé uatha agus ag iarraidh tionchar mífhéaráilte a bheith acu orthu. Ach dúirt muintir na hÚcráine ó 2013 i leith gur fearr leo féachaint siar ná soir agus dá bhí sin is dóigh liom gur cinneadh maith é sin dóibh agus dúinne, agus tá sé ceart agus cóir go dtabharfaimid aitheantas ar an gcinneadh sin trí chabharrú leo chun a ngeilleagar a fhás, chun jabanna a chruthú agus chun a dtáirgí a dhíol. Agus dá bhí sin, is dóigh liom gur maith an tuarascáil í chun seans a thabhairt dóibh easpórtáil isteach san Aontas agus is dóigh liom freisin go bhfuil moladh tuillte ag Uachtaránacht Mhála as ucht teacht ar chomhréiteach faoi na moltaí is deacra a bhí sa tuarascáil seo, go háirithe mar a bhain le cúrsaí talamhaíochta. Tá súil agam go bhfuil saol maith roimh an Úcráin amach anseo agus go mbeidh siad mar bhall den Aontas lá éigin.

8.4. Jednolity formularz wizowy (A8-0028/2016 - Sylvia-Yvonne Kaufmann)

Explications de vote orales

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, αναφέρομαι κατ' αρχάς στην ομιλία μου για το ζήτημα αυτό, που έκανα πριν λίγο κατά την συζήτηση που έγινε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Καταψήφισα την έκθεση. Θεωρώ ότι η Ελλάδα, προκειμένου να πάψει να είναι μαγνήτης για πρόσφυγες και κυρίως χιλιάδες παράνομους μετανάστες, πρέπει να αποχωρήσει από τη Σένγκεν. Ταυτόχρονα, με τον έλεγχο των συνόρων απ' τα ίδια τα κράτη μέλη και την επαναφορά των εθνικών ελέγχων στα σύνορα, κατοχυρώνεται η ασφάλεια και η παρακολούθηση των εισερχομένων προσώπων.

Επιπλέον, πρέπει να σταματήσει και η διγλωσσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία έχει καταργήσει τη βίζα για το Κόσοβο, εκεί όπου είναι η σφιγγοφωλιά των τζίχαντιστών. Έτσι, αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση άνοιξε την πόρτα της στην ελεύθερη κυκλοφορία τζίχαντιστών μέσω Κοσόβου, τώρα με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία επιχειρεί να κλείσει το παράθυρο στην παράνομη είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσώπων που παραχαράσσουν τις βίζες. Και όλα αυτά, όταν χιλιάδες παράνομοι μετανάστες κατακλύζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

8.5. Wieloletnie ramy prac dla Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018-2022 (A8-0177/2017 - Angelika Mlinar)

Explications de vote orales

Monica Macovei (ECR). – Doamnă președintă, avem nevoie de mai multă cooperare judiciară în domeniul penal, între forțele de poliție, dar și agențiile europene, așa cum este Agenția europeană pentru drepturile omului. Discutând cu directorul Agenției, am constatat îmbunătățiri la această agenție în materia transparenței, a introducerii conflictului de interese și dorința și începutul deja al extinderii activității și competenței și în materiile care privesc statul de drept: să se implice în respectarea statului de drept în toate statele membre. De asemenea, să se implice în ceea ce se întâmplă în taberele de refugiați pe respectarea drepturilor omului, alături de poliție, de exemplu, care se ocupă de partea penală și de sancționarea celor care încalcă legile țării în care se află. Le doresc succes și să sperăm că vor produce mult mai mult decât studii neeficiente.

Bruno Gollnisch (NI). – Madame la Présidente, nous ferions mieux de balayer devant notre porte. L'Europe, notamment par l'intermédiaire de cette agence, s'efforce, par exemple, de protéger les droits des migrants, de culpabiliser – il faut bien le dire – ce que l'on doit appeler aujourd'hui, je crois, la population indigène, et récuse même toute différence légitime portant sur la nationalité alors qu'il est assez légitime que, par exemple, les Français soient prioritaires dans leur pays comme les étrangers le sont dans le leur.

Cette Europe-là est incapable de protéger les droits fondamentaux. Nous n'avons pas été capables de protéger les deux réfugiés politiques les plus emblématiques qui nous avaient dénoncé l'espionnage américain, MM. Julian Assange et Edward Snowden. M. Edward Snowden, pour la honte de l'Union européenne et de l'ensemble des pays membres, n'a finalement trouvé refuge qu'à Moscou. M. Julian Assange a dû vivre dans des conditions littéralement carcérales dans une ambassade sud-américaine parce qu'il était poursuivi sous une imputation particulièrement grotesque venant de plaignantes suédoises.

Je pense que ceci déconsidère l'agence et notre discours sur les droits fondamentaux.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođo predsjednice, ovu preporuku nisam mogla podržati na glasovanju jer smatram da u ovom obliku ne odgovara trenutnim potrebama europskih građana i država.

Kad su temeljna prava u pitanju fokus je ponovno na migrantima, izbjeglicama i određenim manjinskim skupinama, umjesto na svim građanima Unije i onima koji su sukladno zakonu došli u Europu skloniti se od opasnosti, školovati se i raditi. Milijuni Europljana danas su društveno isključeni, marginalizirani procesima ekonomske globalizacije i žive zapostavljeni u sredinama koje još uvijek nisu prebrodile krizu. Dok je stanje takvo ne vidim zašto bismo se fokusirali isključivo na manjinske grupacije i imigrante te tako dodatno pojačali jaz između njih i domicilnog stanovništva.

8.6. Wieloletnie ramy dla Agencji Praw Podstawowych UE na lata 2018-2022 (B8-0384/2017)

Explications de vote orales

Bruno Gollnisch (NI). – Madame la Présidente, cet artifice de procédure me permet de doubler mon temps de parole. Je poursuis donc en disant, comme l'a d'ailleurs excellemment suggéré Mme Tomašić, que les véritables victimes de ce genre de politique sont les occupants originaires.

Je suis personnellement, peut-être pour mon malheur, européen. Je suis père de famille, je suis donc hétérosexuel. Je suis plutôt un patriote français. Je vois bien que je suis l'objet de toute cette logorrhée qui ne cesse de vouloir me culpabiliser, de m'imposer une présence étrangère non souhaitée, qui veut diaboliser toute tentative légitime de réaction nationale. C'est la raison pour laquelle je considère que l'ensemble de ces opérations et de ce discours est une véritable entreprise de décérébration, de culpabilisation, une arme psychologique entre les mains du mondialisme et contre les populations européennes.

8.7. Cyfryzacja europejskiego przemysłu (A8-0183/2017 - Reinhard Bütikofer)

Explications de vote orales

Monica Macovei (ECR). – Doamnă președintă, o industrie digitală înseamnă consolidarea economiei, o mai bună coeziune socială. Atunci când industriile sunt conectate, cresc investițiile, cresc locurile de muncă, resursele sunt valorificate mai eficient, materiile prime protejate și utilizate responsabil. În același timp, o industrie digitală determină și dă un impuls foarte mare inovării. Fără inovare nu putem progresa în lumea care se schimbă în fiecare zi. Putem produce și crea standarde ridicate în țările noastre. Sunt măsuri legislative care pot aduce beneficii mari și României, totul depinde de voința politică, ca în fiecare țară. Avem instrumente financiare potrivite, Fondul european pentru investiții strategice, Orizont 2020 și mă refer la fondurile regionale.

Michaela Šojdřová (PPE). – Paní předsedající, já jsem podpořila zprávu o digitalizaci evropského průmyslu, protože se domnívám, že rozvoj digitálního průmyslu má potenciál přispět ke zvládnutí zásadních společenských a ekonomických problémů Evropy. Mezi ty patří mimo jiné sociální nerovnosti a nezaměstnanost mladé populace. 40 % evropských zaměstnanců stále postrádá potřebné digitální dovednosti a hrozí, že tento potenciál prostě zůstane nevyužitý. Musíme proto podporovat digitální gramotnost všech skupin obyvatel včetně seniorů a menšin. Vyzývám proto také členské státy, aby svým občanům poskytly náležitou pomoc ve svých školách v rámci rekvalifikačních kurzů mimo jiné za pomoci finančních prostředků Evropského sociálního fondu.

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, θα ξεκινήσω με ένα στοιχείο το οποίο βρίσκω εξαιρετικά δραματικό. Είναι διψήφιο το ποσοστό των ενηλίκων στην Ευρώπη που αυτή τη στιγμή δεν έχουν την πιο βασική, την πιο στοιχειώδη δεξιότητα: την ικανότητα να χρησιμοποιούν το ποντίκι του υπολογιστή. Ταυτόχρονα, έχουμε στόχο έως το 2020 το 20% του ΑΕΠ μας να βασίζεται στη βιομηχανία. Αν λάβουμε υπόψη τον διαρθρωτικό μετασχηματισμό της βιομηχανίας και την εμφάνιση νέων επιχειρηματικών μοντέλων, τότε εύκολα καταλήγουμε ότι μπορεί να έχουμε ένα εκατομμύριο θέσεις εργασίας οι οποίες θα είναι κενές λόγω ψηφιακού αναλφαριθμητισμού, την ώρα που μπορούμε να δημιουργήσουμε 10% αύξηση του ΑΕΠ μόνο από τον τουρισμό και μέσω της ψηφιοποίησης. Την ώρα που μπορούμε να ωφελήσουμε με τους καταναλωτές μέσω της ψηφιοποίησης, δια της σύγκρισης της παροχής των υπηρεσιών. Είναι απαραίτητο, στην εποχή του 5G, να καλύψουμε το ψηφιακό χάσμα. Είναι απαραίτητο οι περιφέρειες και οι δήμοι να παράσχουν στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις την ψηφιακή δυνατότητα, ώστε να μπορέσουν πολύ γρήγορα να περάσουν στη νέα εποχή.

Момчил Неков (S&D). – Г-жо Председател, подкрепих доклада на г-н Бютикофер, защото смятам, че Европейският съюз се нуждае повече от всякога от интегрирана стратегия за промишлена цифровизация. Не трябва да пренебрегваме факта, че тя ще има непосредствено въздействие, както върху образователната, така и върху социалната сфера.

Като говорим за образование, смятам за уместно да посочим, че в рамките на Европейския съюз 40 процента от работниците не разполагат с умения в областта на цифровите технологии. Належашо е придобиването на дигитални умения да залегне в националните учебни програми. Наред с това трябва да отбележим, че в Европа всяка година има недостиг на около 180 хиляди ИТ специалисти, докато в същото време стотици млади хора са без работа и перспектива за развитие.

Социалното измерение на цифровизацията на промишлеността също не трябва да се пренебрегва. Новите технологии носят нови възможности за гражданите, но същевременно с това предполагат и загуба на работни места и съответно на социална сигурност. Европейският съюз трябва да бъде преди всичко социално отговорен и да осигурява закрила за всички, ако не иска да изгуби доверието на своите граждани.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem tuto zprávu podpořil spolu, pokud jsem si dobře poznamenal, s pěti sty sedmdesáti jedním svými kolegy. Tato zpráva podle mého názoru není vůbec politická a ukazuje to, že naše ekonomika bez důsledné digitalizace v budoucím období prostě neobstojí.

Je to stejné jako u zprávy pana Boniho, která se týkala přístupu k 5G. Ekonomika bez důsledné digitalizace by nedosahovala takových výkonů, jako je tomu v současné době. Je třeba digitalizovat právě pro lepší investice, pro dosahování většího množství pracovních míst, pro obecně šetřejší způsob nakládání se zdroji a pro získávání inovací. Toto všechno je důležité a je předpokladem právě, aby ekonomika – jak průmysl, tak služby – rostla a byla konkurenceschopná na globálním trhu. Bez digitalizace to prostě nepůjde.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Sprawozdanie to przyniosło efekt uboczny dość nieszcześliwy, nie chcę powiedzieć niefortunny. Okazało się, że 40 % społeczeństwa europejskiego nie posiada tzw. kompetencji cyfrowych. Koleżanka Šojdová mówiła o potrzebach edukacyjnych, a ja mogę się pod tym podpisać.

Ale chcę przy tej okazji zwrócić uwagę na niewłaściwą interpretację tychże kompetencji cyfrowych. Nie chodzi o zwykłe klikanie czy umiejętność włączenia komputera, lecz o umiejętność wykorzystania internetu, sieci, tego zasobu cyfrowego do pracy. Należy odróżnić element kompetencyjny, który jest związany z rozrywką, wykorzystywaniem tego całego zasobu cyfrowego po prostu do przyjemności, od tego, który jest narzędziem wykonywanego zawodu, wykonywanej pracy. Zwracam na to uwagę, bo pojawiają się przy tej okazji liczne nieporozumienia.

Stefano Maullu (PPE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, credo che questa relazione metta in luce il punto focale dello sviluppo dell'Europa per i prossimi decenni.

La digitalizzazione delle industrie è il traguardo a cui dobbiamo puntare, soprattutto in un mercato sempre più competitivo che vede la competizione per grandi aree globali del mondo. Allora, andare in questa direzione, dal 5G a tutto ciò che renda più efficiente, più competitiva e più innovativa la nostra industria, il nostro sistema produttivo, significa garantire alla nostra Europa ancora di più una posizione di predominanza nell'universo e nel mondo.

Quindi credo che da questo punto di vista il voto a favore della relazione vada a garantire quello che condividiamo, ovvero un'Europa unita, un'Europa coesa, un'Europa che sempre più garantisca al mondo la competitività.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, I voted in favour of this proposal which calls for the boosting of Europe's digital innovation capacities through partnerships in digital technologies, value chains, digital innovation hubs in all regions and prioritising standards. This is absolutely vital if we are to become more competitive in Europe and at the international level, and greater digitisation of industries throughout Europe, including in my own country, Ireland, is a priority.

One area I just want to mention is the area of shortage of skills. There's an organisation in Ireland called Coderdojo which helps young people to develop the skills necessary. I hope that all countries in Europe could found Coderdojo clubs and I am looking for MEPs to become an ambassador in their own country for this, because this is needed to get the coding skills that are necessary to fill the jobs that are lying vacant at the moment, and the many thousands of jobs that will be created into the future. So, MEPs: Coderdojo, become an ambassador.

8.8. Nowy konsensus europejski w sprawie rozwoju – nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość (B8-0387/2017, B8-0390/2017)

Explications de vote orales

José Inácio Faria (PPE). – Senhor Presidente, votei a favor desta resolução no reconhecimento de que a União Europeia deverá assumir uma posição de liderança na execução da Agenda 2030 para o Desenvolvimento Sustentável. Adotada pela ONU, em setembro de 2015, constitui um quadro ambicioso para alcançar o desenvolvimento sustentável e erradicar a pobreza. Nesta decisão, pesou o facto de hoje vivermos um tempo de crescentes incertezas e ambiguidades, que abre uma incógnita sobre o futuro de alguns consensos já alcançados em torno de objetivos energéticos e climáticos, que visa uma economia verde, sustentável, dando prioridade à luta contra as alterações climáticas.

O mundo mudou desde o último consenso europeu sobre desenvolvimento, adotado em 2005. Confrontamo-nos, hoje, com alterações demográficas a nível mundial, associadas a alterações económicas, sociais e ambientais, e os níveis de pobreza e desigualdade, tal como a sua repartição geográfica, mudaram.

Este novo consenso pretende encontrar soluções duradouras para desafios mundiais complexos e a União Europeia e os Estados-Membros devem empenhar-se firmemente na execução da Agenda 2030 para o Desenvolvimento Sustentável, promovendo os valores universais da democracia, da boa governação, do Estado de Direito e dos direitos humanos para todos.

Bruno Gollnisch (NI). – Madame la Présidente, j'ai voté contre ce rapport.

Pendant longtemps, la politique de développement a surtout consisté à prendre l'argent des pauvres des pays riches pour le donner aux riches des pays pauvres. C'est vrai que le rapport actuel comporte de biens meilleurs sentiments, mais il pêche par deux aspects.

Le premier, c'est que la seule idée originale qu'il comporte, c'est surtout de ne pas lier l'octroi du développement à la maîtrise demandée aux pays récipiendaires de leurs flux migratoires. Selon moi, c'est une erreur. Nous pourrions parfaitement demander à ces pays de coopérer dans la mesure où, précisément, l'aide au développement a pour but d'essayer d'empêcher leurs ressortissants d'être tentés de fuir la misère qu'ils rencontrent dans leur pays d'origine.

Le deuxième aspect qui est négligé, c'est qu'il n'y aura pas de développement s'il n'y a pas de protectionnisme. C'est le protectionnisme qui permet le décollage des économies, qui permet la protection de l'agriculture vivrière et qui permet aussi de passer du stade artisanal au stade industriel.

L'histoire de tous les pays développés, y compris la Chine et le Japon, qui n'ont eu de cesse que d'obtenir l'abrogation des traités inégaux, le démontre.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođo predsjednice, izazovi koji su se još do prije dvadesetak godina nalazili pred zemljama u razvoju danas su, nakon dugo godina prosperiteta, postali aktualni i u našim europskim državama. Neimaština, nesigurnost i socijalna isključenost svakodnevnica su za milijune Europljana.

Uvijek ću podržati konstruktivnu ulogu Europske unije u siromašnim dijelovima svijeta i sva pozitivna nastojanja da ih se, bez imperijalističkih težnji i eksploatatorskih namjera, osovi na noge kako bismo na ravnopravnim osnovama trgovali i zajedno prosperirali.

No mišljenja sam da uloga Unije u svijetu ne smije u drugi plan izgurati ulogu koju ona mora igrati kod kuće. EU mora poticati države članice da olakšaju poslovanje i zapošljavanje kako bi svatko mogao naći posao te ulažu u infrastrukturu kako bi svi dijelovi Europe bili dobro povezani i živjeli u uvjetima dostojnim 21. stoljeća.

8.9. Odporność jako priorytet strategiczny działań zewnętrznych UE (B8-0381/2017)

Explications de vote orales

Diane James (NI). – Madam President, the European Union's global strategy aims to be both principled and pragmatic, yet this is clearly impossible. The policy can only be either principled, or pragmatic, it cannot be both. And here the European Union is trying to use words to pull the wool over our eyes. It is making the claim that it can be all things to all men in the name of promoting civil society. The reality is that the European Union is consolidating its strengths as a global actor to compensate for, and in the wake of, Brexit. It is hardening its tone internationally, often in areas that do not concern it, and is accelerating its plans for its own military forces. But the sad reality of European Union foreign policy is that it has a history of destabilising regions like the Ukraine and the Balkans, and also unleashing events that it cannot control, like the migrant crisis. It did not have my support today.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, resilience is a very important factor to make the external actions of the EU effective. There are a lot of challenges along this way, among them I would like to stress two factors: bureaucracy and political blindness.

Bureaucracy makes our external actions slow, inflexible and rigid. Political blindness we can see very often here, even in this House. A lot of politicians live in a virtual world of their illusions, emotions, local interests and ideologies – they do not want to see the cultural and historical background of concrete countries. They put in place red lines, limitations and labels – very easy. But sometimes, after they have lost interest, these restrictions remain. This makes the job of the professionals that work with fragile states on the ground very difficult, and narrows the number of possibilities and instruments of the EU's External Action Service.

So we should not only give recommendations to others, but also start with a critical view of our own political participation.

8.10. Zwalczenie antysemityzmu (B8-0383/2017, B8-0388/2017)

Explications de vote orales

Diane James (NI). – Madam President, whilst it was recently reported that the rise in anti-Semitism in the UK was one of the highest in the world, much of it is due to increased anti-Semitic abuse online, particularly via social media. Now that is unacceptable, but I am just trying to make a point in terms of where that is coming from.

Challenging anti-Semitism in the United Kingdom is always going to be a problem while we have one mainstream political party seen by the media, seen in terms of public opinion – and I am referring to the Labour Party – failing consistently to deal with the problem within its own ranks, very often trying to disguise its deep-rooted prejudices as anti-Zionist or anti-Israeli.

The party in my opinion – and this is my view, I can only go with what I hear and see – has seemingly time and time again refused to tackle the issue within its own senior ranks, just inflicting simple reprimands but actually not dealing with the issue. If anti-Semitism is going to be dealt with, and the UK is a good example, then political parties need to take responsibility.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, chtěla bych říct, že holokaust je součástí společné evropské paměti. Antisemitské útoky, které v novém tisíciletí povážlivě narůstají – a můžeme zmínit Toulouse, Brusel, Paříž –, jsou v přímém rozporu s ideály evropské integrace. Ať už jsou jejich původci radikálové z extrémní pravice nebo islamisté.

Je tedy dobře, že Evropská komise a také národní vlády přichází s větším počtem iniciativ proti antisemitismu. Také proto jsem podpořila a jsem ráda, že byl schválen pozměňovací návrh, aby Evropská unie i členské státy přijaly definici antisemitismu, kterou používá Mezinárodní společenství paměti holocaustu. Tato definice je nutná při identifikaci a postihu antisemitských projevů, které povážlivě narůstají i na sociálních sítích. To je fenomén, proti kterému musíme důrazně bojovat. Určité nástroje nám poskytnou i směrnice o audiovizuálních službách, kterou budeme moci využít.

Jan Zahradil (ECR). – Paní předsedající, antisemitismus v Evropě narůstá. To je fakt, to je skutečnost, je třeba se tím zabývat a je to znepokojivé a já se obávám, že tento jev jen tak nezmizí, protože je to jiný typ antisemitismu, než který jsme znali z minulosti, například ve třicátých letech minulého století v Německu.

Ten nový antisemitismus má souvislost se strukturálními a demografickými změnami společností v některých evropských zemích, vytvářejí se zde silné diaspory ze zemí, které mají konfrontační nebo přímo nepřátelský vztah ke Státu Izrael, a z těch diaspor se pak rekrutují islamističtí radikálové, kteří jsou nositeli tohoto nového antisemitismu. To je zapotřebí si přiznat, nezavírat před tím oči ve jménu falešné politické korektnosti a Evropská unie to také musí zohlednit například při poskytování rozvojové a humanitární a jiné finanční pomoci do některých zemí Blízkého východu a severní Afriky.

Pascal Durand (Verts/ALE). – Madame la Présidente, nous venons d'adopter une résolution qui dénonce à juste titre l'antisémitisme à travers le monde. La difficulté, c'est que, dans cette résolution, et pour la première fois, un lien éventuel peut être fait entre l'antisémitisme et la critique des politiques coloniales mises en œuvre par le gouvernement israélien. Il y a là un véritable danger parce que, tout simplement, la critique des politiques coloniales et de l'occupation n'a rien à voir avec l'antisémitisme. Cela relève de la dignité humaine, du peuple palestinien qui se voit privé de ses droits, de ses terres et des droits élémentaires à l'eau ou à l'éducation.

Faire le lien entre la critique des pratiques coloniales et militaires du gouvernement israélien et les souffrances subies du fait de l'antisémitisme, c'est faire injure à tous ceux qui essaient de défendre une solution pacifique et digne au Moyen-Orient pour que l'État de Palestine puisse vivre en paix à côté d'un État d'Israël pacifié.

Илхан Кючюк (ALDE). – Г-жо Председател, гласувах за така предложената резолюция, защото изпраща силен сигнал към демократичната общност по света и той е, че никой не заслужава да бъде малтретиран и дискриминиран на база етническа и религиозна принадлежност, цвят на кожата или сексуална ориентация.

Хората с еврейски произход са най-изстрадалите в новата история на Европа и като гражданин на Република България съм истински горд, че моята родина успя да спаси еврейската общност в страната по време на Втората световна война.

За съжаление, обаче, 72 години по-късно в България се случват събития, които са посегателство върху паметта на жертвите от Холокоста. Преди броени седмици новото българско правителство назначи заместник-министър, който бе уличен със снимка, на която демонстрира нацистки поздрав. Ето я и снимката. Ето още една. След това вицепремиерът на натовска и европейска България – Валери Симеонов, отговори, че през 70-те години на миналия век го били завели в лагера Бухенвалд и заяви, цитирам: „Като се замисля, кой знае какви майтапчийски снимки съм си правил и аз.“

С това майтап не бива. Бия камбаната и призовавам Европа да прояви нулева толерантност към власт, която се гаври с паметта на станалите жертви.

Frédérique Ries (ALDE). – Elle s'appelait Sarah, elle avait 65 ans, elle était directrice de crèche et juive. Sarah est morte le 4 avril dernier, à Belleville, battue à mort et défenestrée par un jeune musulman radicalisé. Pas de marche nationale, pas de Une pour Sarah. Elle est morte dans une quasi-indifférence médiatique et, pire, dans un silence glaçant des autorités.

L'assassin est un voisin. Il connaissait sa victime. Il la traitait de sale juive au quotidien, la terrorisait mais la justice, aujourd'hui, lanterne et «s'interroge» sur le caractère antisémite de ce crime.

On croit rêver, comme on hallucine, quand on entend certains, juste à l'instant dans cet hémicycle, qui remettent en cause et pour les mêmes raisons, sans doute, la définition internationale de l'antisémitisme. Une définition essentielle. Faut-il encore convoquer Camus, ici, si l'on veut nommer les choses, agir et poursuivre en conséquence.

Nommer les choses, nous le devons à Emmanuel et Miriam Riva, à Dominique Sabrier et Alexandre Strens du Musée juif de Bruxelles, à Jonathan Sandler, à Arié et Gabriel, à la petite Myriam du collège Ozar-Hatorah de Toulouse, à Yoav Hattab, Yohan Cohen, François-Michel Saada et Philippe Braham de l'hyper cacher, et à tous les autres. Nous le devons à Sarah Halimi.

Charles Tannock (ECR). – Madam President, whilst I welcome today's resolution, it is tragic that 70 years on from the Nazi atrocities such a resolution is even necessary. It is quite clear from the statistics that the number of anti-Semitic attacks, both verbal and physical, is on the rise in Europe, including in my own country, the United Kingdom, particularly on the internet. Indeed, we saw in Paris and in Brussels in the last few years actual terrorist attacks specifically committed against a kosher supermarket and the Jewish Museum in Brussels.

As the populations of EU Member States become ever more diverse it is important we pay close attention to encouraging and ensuring that the successful social cohesion and integration of all communities is worked towards. I am pleased, therefore, that the resolution goes beyond looking just at the topic at hand, but at the need to ease tensions across all the divides. I particularly welcome the emphasis on cross-border cooperation with regard to this issue, and the need to work together in times of terrorist attacks, particularly in the realm of sharing intelligence on extremist groups. Finding ways to prevent the radicalisation of vulnerable individuals will also be key in this area.

Mairead McGuinness (PPE). – Madam President, I am the last speaker in this debate and I have to say that there is really little to be said that other colleagues have not said. It is deplorable, at this time in the 21st century European Union, that many of our citizens live in fear of discrimination, abuse and hate crimes simply because of their religion.

As Vice-President responsible for Parliament's dialogue with religions, I have been meeting religious leaders from across the European Union including, of course, Jewish leaders. We are hearing stories that send shivers down our spine of children being afraid to go to school and families contemplating leaving Europe because of the fears that they have. I was therefore happy this week to contribute to the launch of the OSCE's practical guide to combating anti-Semitism. This work should help public authorities to take the necessary steps to ensure the safety and security of our religious communities. This is absolutely vital and I fully support this resolution.

8.11. Konferencja wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (B8-0382/2017)

Explications de vote orales

Bruno Gollnisch (NI). – Veuillez m'excuser mais, sauf erreur de ma part, j'étais aussi inscrit sur ce rapport. Le service de la séance peut-il vérifier?

La Présidente. – Désolée Monsieur, non, vous n'étiez pas inscrit.

Nous n'avons pas votre nom, donc nous allons passer à l'explication de vote sur la suite. Je suis désolée, Monsieur.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL). – Señora presidenta, ha llegado el momento de adoptar medidas para proteger nuestros océanos. Estamos de acuerdo, lo malo es que se haga esta declaración en medio de un brindis al sol y justo unos días antes de la celebración mundial del Día de los Océanos.

Necesitamos desarrollar redes de áreas marinas protegidas, reducir los residuos y desarrollar medidas eficaces para la adaptación y mitigación del cambio climático, tanto en los océanos como en los ecosistemas costeros. Para eso hace falta una voluntad política férrea, parándoles los pies a las corporaciones que siguen acaparando nuestros mares y que mercantilizan nuestros recursos.

En este sentido, nos preocupa particularmente la situación del yacimiento de la mina de telurio en Canarias. Me gustaría que ni esta Comisión ni este Parlamento, cuando llegue el momento, escatimen en las indagaciones que haya que hacer para averiguar qué se quiere hacer, qué quiere hacer el Gobierno del Partido Popular en España con este yacimiento, porque no da ningún tipo de información.

Lo que hay que hacer, si se quiere proteger la mar, es precisamente cerrar la puerta a quienes destruyen nuestros océanos y la vida del planeta, porque la mar es un legado y es un tesoro y hay que protegerla.

La Présidente. – Ceci clôt les explications de vote.

9. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół

10. Przekazanie tekstów przyjętych w trakcie obecnego posiedzenia : patrz protokół

11. Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół

12. Przerwa w obradach

La Présidente. – Je déclare interrompue la session du Parlement européen.

(La séance est levée à 12h50)

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
ALDE	Grupa Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy
GUE/NGL	Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
EFDD	Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej
ENF	Grupa Europa Narodów i Wolności
NI	Niezrzeszeni